

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா
உள் நாடு ரூ. 7 8 0
புற நாடு ரூ. 9 8 0

காரியாலயம்:—
வேளாளர் தெரு,
புரட்சைபக்கம், சேன்னை.

Vol 6.]

1933 ஆறு மார்ச் மீ 2உ.

[No. 9

பொருளடக்கம்.

1. தலைக்கம் (Leader)	161	7. வீரசுத்தி விராயகர் திருஞ்சுஞ்சல் கவாலி க. சோமசுந்தரம் பிள்ளை	171
2. தமிழ்ப் பாடம் (கனவெண்பா - கவிநிக்கு காண்டம்)	163	8. கவித்தொகை (பாலைக்கவி 6.) T. A. கனகசபாபதி முதலியார்	172
3. அப்பர் (64 கலை-வியா கரணம்-குற்றியலுகரம்) B. N. தணிகாசல முதலியார் B.A.B.L.	165	9. பொதிகை நிகண்டு (ககர வருக்கம்) S. வையாபுரிப்பிள்ளை B.A., B.L.,	173
4. தேவகி (நர் காவல்) K. இராஜகோபாலன்	166	10. யாப்பிலக்கணம் (செய்யுள்—வெண்பா) வித்துவான் M. V. வேணுகோபாலப்பிள்ளை	174
5. கம்மாழ்வார் வைபவம் (4-ம் பத்த, 7-ம் தசகம்) K. இராஜகோபாலன் சாரியார் B.A.B.L.	168	11. கம்பராஜயணம் (மாநீசன் வதைப்படலம்) T. N. சேஷநாகசுவாமியர் B.A., B.L.	175
6. காந்தமழை (அங்கம் 1. களம் 2.) Shakespeare's - Tempest	169	12. வர்த்தமானம்	179

கலாநிலயம்

சொன்னால் விரோதம் 8.

நளாயினியே யல்லனோ நன்மனைகி யென்று ஸ்ரீ சம்
கராசாரிய ஸ்வாமிகள் எடுத்துக் காட்டிக் கொண்
டாடினார். முன்னர் நாம் மினக்கியவாறு, மனைகி யெ
ன்னும் உறவில் நளாயினி தலைநின்ற நீர்மை, மாதுட
வறவுகள் அநாயவைகளினிப் பெருமையைபுஞ் சார்ந்த
தாரும். மன்னவன் குடிகள், எசமானன் வேலையாள்,
தந்தை மைந்தன், கொள்வோன் கொடுப்போன், ஆ
சான் மாணவன், இவையனைய உறவுகளையாவற்றினும்,
ஒரு திறத்தவன் தனக்குரிய கடமையைச் செய்வதின்
ஆற்றும் வகையில் தன்னையே துறந்துகொள்ளவேண்
டிய தாய்மையானது, மறுதிறத்தவன் அக் கடமை
யைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு, ஒருமை ஒழுக்கம் முத
லியவைகளால் எத்தனைத் தகுதியுடையவனு யிருக்
கின்றான் என்பதை ஒருபோதுஞ் சார்ந்திருப்பதன்று.
“உன் முறைமையை நீ செதுத்தியிடு. அதனைப் பெற்
தான் புரியவேண்டிய கடமையைப் புரியாதொழியும்
புல்லனானாயின் ஆகுசு. அதனால், என்! அவன் உன
க்குச் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்யாமையாற்
ருளை, அன்னவனைப் புல்லன் என அழைக்கின்றாய்.
மற்று, அவன் அவ்வாறு புல்லனாய் காரணமே கார
ணமாக, நீயும் உன் கடமையை அவனுக்குச் செய்
யாமல் உன்னைப் புல்லனுக்கிக்கொள்வான் அழகாமோ!
அவன், உன் கடமைக்கு எதிர்க்கடமை செலுத்தா
னாயின், இக் கணக்கினை நேர்செய்யக் கடவுள் ஒருவர்
இல்லையோ! ஆகையால் அவனை விட்டுவிட்டுக் கடவு
ளையே உன் கடன்கார னுக்கிக்கொள்வது, உனக்குச்
சால்வும் இலாபமன்றே” — என்று எம்ஸன் உரைத்

னை உத்தம மொழிகளைக் கோளர்ச் செய்கின் நீளமே
பெரிதுடையன.
இந்தத் தத்துவத்தால் இயக்கப்பெற்ற உத்தமி
நளாயினி போல்வார் சிலர், “தங்கள் நயங்களின் தெய்
வம் தவம் பிறிதில்லை என்னும் மன்கைமார்,” அந்நாய
கள் எத்தன்மையாராயினும், கடமை கெழும் ஒழுக்கு
தற்காதாரமாயிருந்த சிந்தையின் அாய்மையை ஆங்கி
ல இலக்கியங்களினின்று தேயின் என்பவர் கியப்பு
டன் விளக்கிவருகின்ற மொழிகள், இன்று, புல்லுரை
கள் கேட்டுத் தூர்ந்திருக்கும் செய்களைச் செம்மை
செய்வதற்கு உதவும் என நினைக்கின்றோம். மேலும்
வரைகின்றார் அவர்—
Aspasia forlorn,
“ Walks discontented with her watery eyes
Bent on the earth. The unfrequented woods
Are her delights : and when she sees a bank
Stuck full of flowers, she with a sigh will tell
Her servants what a pretty place it were
To bury lovers in ; and make her maids
Pluck them and strow her over like a corse.
She carries with her an infectious grief,
That strikes all her beholders ; she will sing
The mournful'st things that ever ear hath heard,
And sigh and sing again ; and when the rest
Of our young ladies in their wanton blood,
Tell mirthful tales in course, that fill the room
With laughter, she will with so sad a look
Bring forth a story of the silent death
Of some forsaken virgin, which her grief
Will put in such phrase, that, ere she end,
She'll send them weeping one by one away.”

Like a spectre about a tomb, she wanders forever about the remains of her destroyed love, languishes, grows pale, swoons, ends by causing herself to be killed. Sadder still are those, who, from duty or submission allow themselves to be married while their heart belongs to another. They are not resigned, do not recover like Pauline in "Polyucte." They are crushed to death. Panthea, in Ford's "Broken Heart" is as upright but not so strong, as Pauline; she is the English wife, not the Roman, stoical and calm. She despairs sweetly, silently and pines to death. In her innermost heart she holds herself married to him to whom she has pledged her soul. It is the marriage of the heart which in her eyes is alone genuine, the other is only *disguised adultery*. In marrying Bassanes she has sinned against Orgilus; moral infidelity is worse than legal infidelity, and thenceforth she is fallen in her own eyes. She says to her brother:—

"Pray, kill me
Kill me pray; nay will ye?"

Ithocles

"How does they lord esteem thee?"

Panthea

"Such an one.

"As only you have made me; a faith-breaker
A spotted whore; forgive me, I am one—
In act, not in desires, the gods must witness
For she's that wife to Orgilus, and lives
In adultery with Bassanes,
Is at the best a whore. Will kill me now?
The handmaid to the wages
Of country toil, drinks the untroubled streams
With leaping kids; and with bleating lambs,
And so allays her thirst secure; whiles I
Quench my hot sighs with bleeding of my tears." *
With tragic greatness, from the height of her incurable
grief she throws her gaze on life.

"My glass of life, sweet princess, hath few

minutes

Remaining to run down; the sands are spent;
For by an inward messenger I feel
The summons of departure short certain...Glories
Of human greatness are but pleasing dreams,
And shadows soon decaying; on the stage
Of my mortality, my youth hath acted
Some scenes of vanity, draws out at length.
By varied pleasures, sweeten'd in the mixture,
But tragical in issue . . . That remedy
Must be winding-sheet, a fold of lead,
And some untrodden corner in the earth."

There is no revolt, no bitterness; she affectionately assists her brother who has caused her unhappiness and tries to enable him to win the woman he loves; feminine kindness and sweetness overflow in her in the depths of her despair. Love here is not despotism, passionate as in southern climes. It is only deep and sad; the source of life is dried up; that is all; she lives no longer; because she cannot; all go by degrees—health, reason, soul; in the end she becomes mad, and behold her dishevelled, with wide staring eyes, with words that can hardly find utterance. For ten days she has not slept, and will not eat any more; and "the same fatal thought continually afflicts her heart, amidst vague dreams of maternal tenderness and happiness brought to nought, which come and go in her mind like phantoms;—

"Sure if we were all sirens, we would sing pitifully
And 'twere a comely music, when in parts
One sung another's knell; the turtle sighs
When he has lost his mate, and yet some say
He must be dead first: 'tis a fine deceit
To pass away in a dream! Indeed I have slept,
With mine eyes open, a great while. No falsehood
Equals a broken faith; there's not a hair
Stick on my head, but like a leaden plummet
It sinks me to the grave: I must creep thither:
The journey is not long.

Since I was first a wife, I might have been
Mother to many pretty prattling babes;
They would have smiled when I smiled; and for certain

I should have cried when they cried—truly brother,
My father would have pick'd me out a husband
And then my little ones had been no bastards;
But it is too late for me to marry now,
I'm past child-bearing; 'tis not my fault
spare your hands;

Believe me I'll not hurt it,.....
Complain not though I writing it hard; I'll kiss it
Oh it is a fine soft palm!—hark, in thine ear;
Like whom do I look, prithee?—Nay no whispering
Goodness! we had been happy; too much happiness
Will make folk proud, they say....
There is no peace left for a ravished wife
Widowed by lawful marriage; to all memory
Panthea's, poor Panthea's name is strumpsted.....
Forgive me; Oh! I faint.."

She dies imploring that some gentle voice may sing her a plaintive air, a farewell ditty, a sweet funeral song. I know nothing in the drama more pure and touching.

இரக்கமும் தாய்மையும் இதனினும் அதிகம் வாய்ந்தது எங்குளதென டேயின் என்னும் இந் தூல்சய முணரும் பெரியார், பான்தியாகின் சரித்தத்தை சியக்கின்றார். ஏனையோரும் அவரளவு இதனை சியப்பார் களென்பதில் ஐயமில்லை. எனினும், சியத்துரைப்பதொன்றும் நயந்து செய்வது வேறாமாய் முரண்பட நடத்தும் வாழ்க்கையின் இழிவைப் பழிப்பதற்குப் போதிய சொற்கள் எம் மொழியிலும் இல்லாமையே குறை.

சிற்தனை உயர்ந்துசெல்லும் சரியோர், மேற்கோள் களாக எடுத்தாளப்பெற்ற அந் நாடகநூலாகியார். அவைகளை எடுத்தாளும் டேயின், கலைப்பொதிந்த மனத்தின் தாய்மை வாழ்ந்தவராதலின் அதன் அருமையை அறிந்து பாராட்டுகின்றனர். நம் காமகோடிடாதிபதி ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் அறிவொடு திறவும் வாழ்ந்த தாய்மையோராதலின், நனாயினி அனைவர்ப் தெய்வத்தன்மையை ஆராதித்தற்குரிய சிக்கிரகமாக நம்மேனார் உள்ளத்தில் நிறுவுமோர் நீர்மையாகின்றனர். எனின், இன்னவாறும் பொன்னுரைகளை இதுபத்தின்கீழ் பொறித்துக்கொள்ளாமல், உன்னுதற்கும் பன்னுதற்கு முறவாத சில கொள்கைகளைக் கோட்டகொண்டு புகட்டப் புகுவது, ஏன் நிகழ்கின்றது எவ்வாறு நிகழ்கின்றது, என்மெல்லாம் எங்குவார்க்குத் திருவள்ளுவர்,

"சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லை பெரியார்ப் பேணிக்கொள் வேமென்று கோரும்"
என்னும் அமைதியை எடுத்துக்காட்டி யிருக்கின்றார். இதைச் சொன்னால் வீரோதமாமாருமோ என் அஞ்சிச் சொல்லாமல் சிவவது துரோகமாமுடும்.

தமிழ்ப் பாடம் 59.

நள வண்பா—கலி நீங்கு காண்டம்

[146-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

வாகுகன் மொழிந்ததகெட்டு, அவன் உரைக்கும் உருவிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நினைந்து மிக கியர்த்தவாய்ச்சுவேதன்என்னும் அந்தனைவிதர்ப்ப நாடு வந்துசேரத் தமயந்தி மிருத்த ஆவலோடு உற்றது வினவி, மீண்டும் அவ் வந்தனை அயோத்திமா நகருக்கு அனுப்பிய செய்கியை இனிவரும் மூன்று செய் யுள்சகர் கூறுகின்றன.

[கொல்

எங்க ணுறைந்தனைகொ லெத்திசையோய் நாடினை கங்கை வளநாட்டார்தங் காவலனை—அங்குத் தலைப்பட்ட வாறண்டோ சாற்றென்றான் கண்ணீர் அலைப்பட்ட வாகத்தா ளாங்கு.

85.

பத்வரை.

ஆங்கு - அவ்வந்தனை வந்தபோது,

கண் - கண்களிலிருந்து வரும்

ரீர் - நீராறுது

அலைப்பட்ட - அலைபடும்படி புண்டோடிய

ஆகத்தாள் - மார்பையுடைய தமயந்தி,

“எங்கண் - எவ்விடத்தில்

உறைந்தனை - தங்கிலைய்,

எ - எந்த

திசை - திக்கில்

போய் - போய்

நாடினை - தேடினாய்,

அங்கு - ி போனதிசையில்,

கங்கை - கங்கையாற்றினது

வளம் - வளப்பம் மிருத்த

நாட்டார் தம்-நாட்டினர்களாகிய சிடதர்களது

காவலனை - அரசனை (நளனை)

தலைப்பட்டவாறு - சந்தித்தது

உண்டோ - உண்டோ,

சாற்று - சொல்”

என்றான் - என்று கூறினான்.

விழிவுரை:—ஆவதுடன் வினவுகின்ற இந்தத் தம யந்தி சொற்களை அடுக்கிப் பொழிகின்றான். “நளனை ி கண்டது உண்டோ” என்று மாத்திரம் கேட்கவேண்டிய அப்பேதை, அமைதியற்றும், இவன் தங்கிய இட மும் சென்ற திசையும் பலபட வினவினானானும் அவ்வந்தனைக் கூறவேண்டியதை மாத்திரம் மிகவும் சருக்கமாக நன்கு கூறுகின்றான்.

[கால்

வாக்கினான் மன்னவனை யொப்பான் மறித்தொரு ஆக்கையை நோக்கி விவனல்லன்—பூக்கமழும் கூந்தலாய் மற்றக் குலப்பாக கென்றிறைத்தான் ஏந்தலான் மார்ப் பெடுத்தது.

86.

புதப்பிழி:—வாக்கினால் மன்னவனை ஒப்பான் மறித்து ஒருகால் ஆக்கையே நோக்கின் அவன் அல்லன் பூ கமழும் கூந்தலாய் மற்ற அ குலம் பாகன் என்று உரைத்தான் ஏந்து தால் மார்பன் எடுத்து.

பத்வரை.

தால் - பூணூலை

ஏந்து - தாங்கிய

மார்பன் - மார்பைஉடைய அவ்வந்தனை;

“பூ - பூவினது மணம்

கமழும் - கமழ்கின்ற

கூந்தலாய் - கூந்தலையுடையவளே,

அ - அந்த

குலம் - சிறந்த

பாகன் - பாகனாவன்,

வாக்கினால் - பேச்சினால்

மன்னவனை - அரசனை

ஒப்பான் - போன்று இருக்கின்றான் (ஆனால்),

மறித்து - மீண்டும்

ஒருகால் - ஒருதரம்

ஆக்கையே - (அவனது) உடலையே

நோக்கின் - பார்த்தால்

அவன் - அரசன் எனத் தருந்தவன்

அல்லன் - ஆகமாட்டான்”

என்று - என்று

எடுத்து - எடுத்து

உரைத்தான் - சொன்னான்.

விழிவுரை:—அந்தனைக் கூறியவெல்லாம் இச் செய்புரிஸ் கூறப்பட்டிருக்கவில்லை. முதலில் அவன் விஷயத்தை அறிந்தகொள்ளும்படி சருக்கமாக இதனைச்சொல்லிப் பிறகு தான் கண்ட வாருகனது உருவத்தையும் அவன் உரைத்த சொற்களையும் கிரிவாகக் கூறிப்பிர்த்தல் வேண்டும். “அக் குலப் பாகன்” என்று சுட்டியது, கூறும்போது இவன் நினைவில் தோன்றிய உருவத்தைக் கருதிக் கூறியதெனக்கொள் ளலாம். “தலைப்பட்டவாறுண்டோ” என்று கேட்ட தமயந்திக்கு இவ்வந்தனைத் “தலைப்பட்டேன் என்றும் சொல்வதற்கில்லை; தலைப்பட்டவில்லை என்றும் சொல்வதற்கில்லை; என்னுரைக்கு நேர்நின்று எளிமார்பற் தந்தவன், காவலன் அல்லன், ஓர் பாகனே. அவன் உருவமும் இது, அவன் கூறியதும் இதுவே. இனி உன் துண்ணறிவிற் கேற்றவாறு உண்மை யாதென ஊகித்துக்கொள்” என்று இயம்புவானாயினான்.

பாகன், என்பதைத் தமிழ்மொழியாகக் கொள் டால் அது தேர்ப்பாகனைக் குறிக்கும்; வடமொழியா யின் சமையல் செய்வோனைக் குறிக்கும். நளன் இவ் விரு தொழிலும் அங்குச் செய்திருந்தானாகையால், இவ்விரு பொருளிலும் அவனைப் “பாகன்” என்று சொல்வது பொருந்தும்.

உருவம் எதுவாயினும் தொழில் எதுவாயினும் ஒருவனுடைய பெருமையை அறிவதற்கு இடமா யிருப்பது அவன் வாக்குகளின் வாசகமாய்ச்சென்று அயோத்திமன்னனுக்குத் தான், “மாள்தேர்த் தொழி ர்கும் மடைத்தொழிற்கும் மிக்கோள்” என்று தெரி வித்துக்கொண்டபோது அம்மன்னன், “இம்மொழி க்குத் தக்கானை இங்கே தருமின்” என்றும் தித்துரைத் ததை முன்னர்க் கண்டோம். அந்தனைமும் இங்கு வாக்கினாலேயே அவன் மன்னவன் ஆதல்வேண்டும் என மதிக்கின்றான். ஓளவை பிராட்டியாரும்” தப் பார் திருமேனி தும்பிக்கையான் பர்தம் தப்பிழல் சார்வார்தமக்கு” உண்டாகும் நலங்களிலெல்லாம்

வாக்கு உண்டாவதையே முதன்மையாக வைத்திருக்கின்றார்.

மீண்டோர் சுயம்வரத்தை வீமன் திருமடந்தை பூண்டாளென் தந்தனை ிபோயரைத்தால்—ரீண்டுகொடைவேந்தர் கித்தாரர் தேர்க்கோலம் கொள் படைவேந்தர் நென்றார் பரிந்து. 37. [வான் படிப்பிடுவு:—மீண்டும் ஓர் சுயம்வரத்தை வீமன் திருமடந்தை பூண்டார் என்று அந்தனை ிபோய் உரைத்தால் ரீண்ட கொடை வேந்தற்கு இ தூரம் தேர் கோலம் கொள்வான் படை வேந்தன் என்றார் பரிந்து.

பதவுரை.

“அந்தனை - அந்தனை, வீமன் - வீமராஜனுடைய

திரு - அழகிய

மடந்தை - பெண்

மீண்டு - மறுபடியும்

ஓர் - ஒரு

சுயம்வரத்தை - சுயம்வரத்தை

பூண்டார் - மேற்கொண்டார்,

என்று - என்று

ரீ - ரீ

போய் - (அயோத்தியில்) போய்

உரைத்தால் - சொன்னால்

ரீண்ட - உயர்ந்த

கொடை - ஈகையைபுடைய

வேந்தற்கு - இருதபர்ண வேந்தனுக்கு,

படை - படைக்கொடுபுடைய

வேந்தன் - நளவேந்தன்

இ - இந்த

தூரம் - தூரத்தளவும்

தேர்க்கோலம் - தேரோட்டும் கோலத்தை

கொள்வான் - அடைவான் (அதாவது சாரதியாக வருவான்)” என

பரிந்து - அன்போடு

என்றார் - (தமயந்தி) சொன்னார்.

விரிவுரை:—தமயந்தி யிக்க றுண்ணறிவு உடையவன். நான் சென்றடைந்த இடத்தைத் தேடித் தெரிந்துகொள்ளச் செய்த உபாயம் போலவே, அவனைத் தன்னிடம் வரவழைப்பதற்கும் ஓர் உபாயம் செய்கின்றார். எனினும் உரைத்த பதிலைக்கொண்டு அக் குலப்பாகனை நனனென்றே நினைக்கலாமாயினும் உருவம் வேறுபட்டிருப்பதால் அவனை நான் என்று உறுதியாகக் கொள்வதற்குமில்லை. ஆதலால் அப் பாகனைத் தன்னுர்க்கு வரச்செய்த தானே நேரில் பார்த்தும் பின்னும் சில சோதனைகள் செய்தும் உண்மையைத் தேர்ந்தறிவ விரும்பினார். புத்தி கூர்மை யுள்ள வளாதலால் அத்தற்குத் தக்க உபாயமும் வெகுவிசையிலும் ஊகித்தனள். தனக்குச் சுயம்வரம் என்றால் இருதபர்ணன் தவறாது வருவான் என்பது அவள் தனிவு. இருதபர்ணனுக்குச் சாரதியாய் வருவதும் அவ் வாகுசுலுகத்தான் அமையவேண்டும் குகிறாயின் மனம் அறிந்து மந்திரத்தால் ஓட்டும் சக்தி வாய்ந்தவன் நான் தான் என்பது அவளுக்குத் தெரியும். அதுவேயல்லாத வேறு யாரையும் பாகனுக்குக் கொள்ள இருதபர்ணனுக்கு இயலாது. ஏனெனில், அந்த

இரண்டாம் சுயம்வரமும் நானைக்கே நடக்குமென்று அந்தனை இருதபர்ணனுக்குச் சொல்லச் சொல்கின்றார். இது பின்வருகின்ற ஒரு செய்யுளால் தெரியும். நானாது நாகரிகை தூரம் நாளானையில் தேர்க்கடவ வல்லவன் நான் ஒருவேளையாதலால், அவ்வாகுசுன் உண்மையில் நளவேந்தனையாகிய இருதபர்ணனும் தன் வாசுக்கப்பாகனது திறமறிந்து அவனையே தேர்க்கோலம் கொள்வதற்குத் தேர்க்கிரிவன். அப்படி ஒரு நாளில் அப்பாகன் தேரைக் கொணர்ந்து சேர்ப்பானானால் அப்பவே அவன் நான் என்பதற்கு ஒரு சாக்கியமாரும். இத்தூரம் ஒரு நொடியில் யோசித்தான் தமயந்தி. யேசுசித்து இவ்வுபாயத்தைக் கைக்கொண்டார்.

வீமன் மடைந்ததைக்கு இரண்டாம் சுயம்வரம் என்ற சொல்லை ‘இது ஏதோ, வம்பு’ என விலக்காமல் நம்பி வரத்தகுந்த பேதை அக்கால அயோத்தி மன்னன் என்பதும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவன் அவ்வாறு ஓர் முழுப்பேதைமும் ஆயினான் என்பதைப் பின்னர்க் காண்கின்றோம்.

இலக்கணம்.

உகரம் மொழிக்கு இறுதியில் வரும்போதுதான் தன் ஒரு மாத் திரையில் குறுகி அரைமாத் திரையாக ஒலிக்க இயலும் என்ற முன்னொன்றேன். அப்படிக்குறுகி ஒலிக்கும்போது அவ்வுகரத்திற்குத் குற்றியலுகரம் என்று பெயர். மொழிக்கு இறுதியில் வரும் போதுதான் உகரம் குறுகும் என்று சொன்னேனையொழிய, அவ்வாறு இறுதியில் வரும்போதெல்லாம் குறுகும் என்று சொல்லவில்லை. வீடு என்ற சொல்லின் இறுதியில் இருப்பது உன்னும் எழுத்து. அந்த உகரம் ட் என்னும் மெய்யின் மேல் ஏறி அந்த வார்த்தையின் கடைசிச் சப்தமாயிருப்பதை உச்சரித்துப் பாருங்கள்—வீ ட்—ஆகையற்றான் அத்தை நற்றுகரம் என்கின்றோம்.

வீடு என்று சொல்லையும் வீடு என்ற சொல்லையும் உச்சரித்துப்பாருங்கள். அப்படியே, சேறு செறு, போது பொது, பாகு பகு, பாசு பசு, என்பன போன்ற இவ்விரு சொற்களை அடுத்தடுத்து உச்சரித்துப்பாருங்கள். பார்த்தால் வீடு சேறு போது பாகு பாசு என்ற சொற்களின் நற்றியுள்ள உகரங்களே குறுகி ஒலிப்பது நம் சாதிற்குத் தெரியலாகும். மற்ற, வீடு செறு பொது பகு பசு, என்பனபோன்ற வார்த்தைகளில் உகரம் நற்றியுற்றதாலும் அது குறுகி ஒலிக்கவில்லை யாகையால் குற்றியலுகரம் இல்லை. குறுகாமல் தன்னுடைய ஒருமாத் திரையைப் பெற்று ஒலிக்கின்ற உகரத்தை முற்றியலுகரம் அல்லது முற்றுக்கரம் என்றழைப்பர்.

முன்னொன்றை உதாரணங்களிலிருந்து நாம் ஒன்று உணரலாம். அவைகனெல்லாம் இரண்டே எழுத்துக்களை உடைய சொற்கள். அவ்விதம் இரண்டு எழுத்துக்களை உடைய சொற்களின் நற்றியில் வரும் உகரம் குறுகி ஒலிக்கவேண்டும்போல் வீடு காசு சேறு பாகு போது அனை சொற்களைப்போல் முதலெழுத்துக்கள் நெடிம்களாகவே இருப்பது தெரிவின்றது.

இனி, உடு ஊடு உதடு உதவு, என்ற நான்கு வார்த்தைகளை எழுத்துக்கொள்ளுங்கள். இவைகளில் மூத்

விரண்டி வார்த்தைகளும் இரண்டு இரண்டு எழுத்துக்களை உடையன. மற்ற இரண்டு வார்த்தைகளும் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்களை உடையன. இவைகளில் ஊடு உதவி என்ற இரண்டு சொற்களின் சுற்றில் உள்ள உகாங்களை குறுகி ஒலிக்கும். உடு, என்ற சொல்லின் சுற்றில் உள்ள உகாம் குறுகாததற்குக் காரணம் தெரியும். இரண்டெழுத்துச் சொல்லின் இறுதியில் உள்ள உகாம் குறுகி ஒலிக்கவேண்டுமா யின் முதலெழுத்து நெடவாக இருக்கவேண்டுமே. உடு, என்பதில் முதலெழுத்தும் குறிலாகையால் சுற்று உகாம் குறுகவில்லை. ஊடு என்பதில் முதல் எழுத்து ஊ நெடவாகையால் சுற்றில் டு வில் உள்ள உகாம் குறுகியது. உதவி, என்பது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட எழுத்தை உடையது. பலாக, பாடாது படகு இடும்பூது, வேண்டு, என்பனபோன்ற சொற்களில்

இரண்டிற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்கள் இருப்பதால் அந்த வார்த்தைகளில் சுற்று உகாத்திற்குமுன் இருக்கின்ற எழுத்துக்கள் எல்லாம் நெடவாயிருந்தாலும் சரி, எல்லாம் குறியாயிருந்தாலும் சரி, சில நெடவாகவும் சில குறிலாகவும் இருந்தாலும் சரி, சுற்றிலுள்ள உகாம் குறுகலாம். உதவி என்னுள் சொல்லின் சுற்றிலுள்ள உகாம் குற்றியலாகும். ஆனால், 'உதவி உதவு' என்ற இரண்டு சொற்களையும் உச்சரித்துப் பாராக்கல். உதவி என்ற சொல்லின் இறுதியில் ட் என்னும் எழுத்தின்மேல் ஏறியிருக்கின்ற உகாம் குறுகியிருக்கின்றது. உதவு என்னும் சொல்லின் இறுதியில் வ் என்னும் எழுத்தின்மேல் ஏறியிருக்கின்ற உகாமோ குறுகவில்லை. ஆதலால் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்களையுடைய சொற்களின் இறுதியில் வந்தாலும் உகாம் குறுகியே நிரவேண்டுமென்ற நியதி இல்லை.

அ ப ப ர்

அப்பரும் அறுபத்துநான்கு கலைகளும்—30. வியாகரணம்

[14-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(vi) அப்பரும் குற்றியலுகாரும்—

(a) பவணத்தியும் குற்றியலுகாரும்

குற்றியலுகாரும் யாதென்பதற்குத் தக்க சூத்திரம் நன்றானால் காணப்படவில்லை:—

“நெடியோ டாய்த முயிர் வலி மெலியிடை
தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையு குகாரம்

அஃகும்; பிறமேற் றொடரவும் பறையே” என்னும் ஒருசூத்திரமே குற்றியலுகாரத்திற்கு விதியாய்மானவர்கள் கொள்ளவேண்டியவர் போல் காணப்படுகின்றது. இது குற்றியலுகாரமென்னும் தன்மையை விளக்கும் பல்வகையும் சங்களைச் செறித்து இனிது செப்புவதற்கு யாதென்பதற்குச் சிறந்த சூத்திரமென்றென்பது வெளிப்படல். கூறியவரையிலும், பழநற்றந்தோலென்பதும் சந்தேகமாயிருக்கின்றது. (தனி) நெடியோமும்; ஆய்தமும், உயிரும், வல்லொற்றும், இடையொற்றும், மெல்லொற்றமாகிய இவ்வெழுத்துக்களினுள் யாதானுமொன்று தொடர் மொழியின் யிறுதிக்களை வல்லொற்றங்களை ஊர்ந்தவரும் உகாம் தன் மாத்திராயிற் குறுகுமென்பது இச்சூத்திரத்தின் முதற் பாகமாம். ‘நெடியும்’ என்பது ‘தனி நெடியும்’ உரையிற் கோடலாம். ஆயினும் ‘பவணத்தி, தொடர்மொழி * யாதென்று விளக்காமை யார் சூத்திரச் சொற்றொடர்களின் வண்ணம் தனிக்குறியுக்குப் பின்வரும் வன்மையூர் உகாம், நீக்கப்படவில்லை. ஆகியிற், தொக்காப் பியனாத சூத்திரத்தை மாற்றாமல் அவ்வாறே பவணத்தி பயன்படுத்தி யிருப்பாராயின், சொற்றொடர்க்குற்றம் நேர்ந்திராது. தொக்காப்பியனார் வரையறுக்கும் செம்மை காண்க:—

* “தொடர் மொழி” என்பதன் பொருள் பின்வரும் தொக்காப்பியச் சூத்திரத்தா லுணர்ச:—

“ஒரெழுத் தொருமொழி யீடுமொழி தொருமொழி யூரகையுற் றிசைக்கும் தொடர்மொழி யுளப்பட
• மூன்றே மொழிநிலை தோன்றிய நெறியே.”

தொல் - மொழிமாபு. 12.

“கெட்டெழுத் திம்பரும் தொடர்மொழி யீற்றும்
குற்றியலுகாரம் வல்லன் றாச்சீதே”

என்பர். குற்றியலுகாரத்திற்கு முன்னர் வருவது ஒரே எழுத்தாயின் அது கெட்டெழுத்தாயிருக்க வேண்டுமென்றும் இன்றேல் எழுத்துக்கள் தொடர்ந்த மொழியாயிருக்க வேண்டுமென்றும், அதாவது இரண்டெழுத்தாகிலும் வன்மையூர் உகாத்திற்குமுன் நின்றால் தான் குற்றியலுகாரம் உண்டாகலாமென்றும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

இவ்வாறு பவணத்தியுநிவர் சுட்டிக்காட்டாததற்குக் காரணம், குற்றியலுகாரத்தின் மெய்தன்மையை யுணராமையேயாம். இதனால் குற்றியலுகாரத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா நன்றார் சூத்திரங்களினும் இக்குறையே நிறைந்த விளக்குகின்றது. அதைப் பின்னர்க் காண்போம்.

நமது இலக்கியமுழுவதும் செய்யுள் இலக்கியமாய் நம் முன்னோர் காலத்தில் நின்ற வர்த்தகம், குற்றியலுகாரத்தை மானவர் இருமுதத்திற் காணவேண்டியதாயிற்று. அகவையாவன: எழுத்தியல்வகை ஒரு முகமாகவும், இவைவகை மறுமுகமாகவும் நின்றனவாம். முன்னது, பொருள்தரு நிலைமையை ஆற்றத் தொல்லாகச் சேர்த்துச் சொல்வது. பின்னது, மாத்திர குறைந்து நிற்கும் நிலைமையை நோக்கி ஒன்றை எழுத்தெண்ணப்படாது என்று அதற்கு வேறுகக் கூறுதல். இதற்கு விதி.

“மொழிப்பதித் திசைப்பினூர் தெறித்தவே நிசைப்பி
எழுத்தியல் திரியா வென்மனார் புலவர்.” [ஊம்
(தொல் - மொழிமாபு - 20)]

இதனை, தொக்காப்பியனாரது புணரியற் சூத்திரங்கள் முதல் மூன்றுடன் சேர்த்து நோக்குக. குற்றியலுகாரும் புணரியிற்போல் உயிர் ஏறுதற்கு இடக்கொடுக்க மென்பதை விளக்கிய மூன்றாக சூத்திரத்திற்கு, நச்சினுக்கினியர் “ஆங்கனம் உயிரோறுங்கால் குற்று காந் கெட்டுப் போக ஒன்றிமேல் உயிரேறியற்றென்று கொள்ளற்க; நாசரி தென்புழி முன்னர்க் குற்றாகு வேளையுமு பின்னர் உயிரோசையும் பெற்று, அவ் விரண்டுள் கூடி நின்றல்லது, அப்பொருள் உணர்த்த

லாகாமையின், இஃது உயிரோடுக் கூடி, நிற்குமென்றார்” என உரை கூறுவார்:—

பார்த்திருந் தடியு நேணுள்
பரவுவன் பாடி யாடி
முர்த்தியே யென்ப னுண்ணை
முவரின் முதல்வ யென்பன்
ஏத்துவா ரிடக்க டர்ப்பான்
வில்லியச்சிற் றம்ப லத்துக்
கூத்தரவுள் கூத்துக் கான்பான்
கூடநான் வந்தவாறே.

கோயில் - திருநெரிசை 6.

என்னும் திருநாவக்காசர் திருப்பாசரத்தில், “பார்த்திருந்” என்பதில் “பார்த்த” என்பதின் குற்றிய ஆசாஷி ஓசைகொடாமலே வருமொழி முதலியுள்ள ‘இகரம்’ ஏற இடங்கொடுத்திருப்பது இச்செய்யுளை இசையிற் பாடும்போது நன்றாய் விளங்கும். மற்றும் கீழ்வருந் திருத்தாண்டகப் பாசரக் காண்க:—

எனக் கேன்றும் மனியாணெ யெம்மான் நண்ணை
யெழிலாரு மேகம்ம யமோதன் நண்ணை
மணக்கென்றும் வருவாணெ வருள்ந் நெஞ்சி
னில்லாணெ சின்னியூர் மேயான் நண்ணைத்
தனக்கென்று மடியேணெ யாளாக் கொண்ட
சங்கராண்ச் சங்கவார் குழையான் நண்ணைப்

புனக்கொன்றைத் தாரணிந்த புதிதன் நண்ணைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டே னுணெ
திருப்பூத்துருத்தி - திருத்தாண்டகம் 3.

இச்செய்யுளில் “எனக்கென்றும்”; “தனக்கென்றும்” வரும் மொழித்தொடர்களில், “எனக்கு, தனக்கு” என்பவற்றின் சுற்ற உகரம், உச்சரிப்பில் முற்றும் கேட்டதாக ஒலிக்கப்படவில்லை. “உயிர்வரின் உக்கு” மற் மெய்விட்டோடும்” என்னும் நன்னூல் விதிக்கு உரையாசிரியர் “கெடுமென்னுது ஒடுமென்றமையாற் குற்றுகரம் ஒரோவழி இஃ ஐவழி யென்னும் பொதுவிதிபெறுதலுங்காண்க” என்று உரையாணிக் கூறி, நன்னூல் 310-ம் சூத்திரத்தின் சுற்றடியாகிய “தன்முக மாசக் தானழைப்பதவே” என்பதையும், உரையாசிரியர் சங்கர நமச்சிவாயப் புலவர் நன்னூல் 310-வது சூத்திரமாகிய “ஆற நெருமைக்கு அதுவும் ஆதுவும்” என்னும் அடியையும் மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றார். இவ்வாறு சொல்லயக்கம் பெற்ற மூலத்திற்குப் பொருள்மயக்கமுடைய இரத்த உரை நன்கு பொருத்தமாயினும், மூலச்சூத்திரமும், அதன் உரையும் தொல்காப்பியுரை சுருத்தணாரமையாகிய தன்மைக்கே உதாரணங்க ளாகலாம். குற்றியலுகர வகைகளும், வேறுபாடுகளும் உணர்ந்தாலன்றிக் குற்றியலுகரப் புணர்ச்சியின் தன்மையை விளக்கலாகாதாதலால், அதை இனிக்குக் காண்போம்.

தேவகி

[150-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]
அத்தியாயம் 5.

குடந்தமா நகரின்னறு நான் புறப்பட்ட தினத்திற் கு மறுதினம் மாலை சித்தூர் புகைவண்டி நிலயம் வந்து சேர்ந்தேன். புகைவண்டி சின்றதும் கீழே யிறங்கிய நான் ஜமீன் தாரின் பண்ணையாள் எதிர்கொண்டி நின்றுகொண்டிருந்தேன். வருடங்கள் பலகண்ட சரிகைத் தலைப்பாகை தரித்தனளாய் இராணுவ உடை பூண்ட ஒருவன் “ஜமீன் தார் மனைக்கு வருகின்றீரா” என்று எதிர்ப்பட்ட ஒவ்வொரு பிரயாணியையும் கேட்பதும் ஒவ்வொரு வண்டியுள்ளும் நோக்குவதமாய் அஞ்சுமிக்கும் விரைந்துகொண்டிருந்தான். பிரயாணிகளில் நானும் ஒருத்தி யானபடியினால் என்னைபும் நெருங்கிக் கேட்பான் என்று நினைத்து முதுகாமையின் குறிவொந்த அவன் முகத்தினே நோக்கியவண்ணமாய் சிந்திநேன். நான் எண்ணியபடியே வொன்றும் நிகழ வில்லை. நல்லுடையும் தாதுபும் பெட்டிகளும் என் னிடம் இல்லையாதலால் என்னை யெப்படி அவன் கவனித்தல் கூறும். என் செய்வது என்று சிந்தி சிந்தித்தேன். அவன் வழியில்லாணெ சென்று அவனது கவனத்தை இழுக்க எண்ணி முயல்நேன். எனது இருமலும் செருமலும் பயன்பட்டாற் போயின. வேறு வழியொன்று மிவாது போகவே, அவனருகு சென்று, “ஐயா, யாரைத் தேடுகின்றாய் என்று கேட்டேன். சற்று சின்று என்னை உற்று நோக்கினோர். நோக்கிப் பின், ‘பெண்ணே, உன்னை நான் தேடிவரவில்லை’ என்று விடையளித்த வேறுநிலைசையில் தன் நாட்டில் ஸ்தப்போக்க, நான் மீண்டும் ‘ஐயா.....’ என்று வாய் திறக்குமுன், “ஏனடி யாத்தா, என்னைவிடமாட்டாய்

போலிருக்கின்றதே. உன்னை நான் தேடிவரவில்லை. உனக்குப் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருக்க நீ வைத்த பணியாளும் நான் அல்லன்” என்று பதில் உரைத்தான்.

“என் பணியாளன் அல்லன் என்பதை யறிவேன். உன்னை ஏவல் கொள்ளவும் நான் அழைக்கவில்லை!”

“பின் என்னை யேன் அழைத்தாய். எனக்கு நார்பத்தைறு வயதாகின்றது. உன்னைப்போல் பல வொய் பார்த்திருக்கின்றேன். என் சரிகைத் தலைப்பாகையைக் கண்டு மயங்காதே. பெரிய ஜமீன் தார் என் அப்பனுக்கு அளித்தது இது. நான் ஜமீன் தார் வேலைபார்ப்பவன்; சம்பளமும் அதிகமில்லை. இரண்டு பின்னைகளும் இரண்டு பெண்களும் இருக்கின்றனர். மனைவியிருக்கின்றார். வயதும் முதிர்ந்தவன். நாலிந்து வருடங்களுக்குமுன் பிச்சைக்காரி ஒருத்திக்கு இரங்கி ஒரு அணுக் காசும் வெற்றியிப்பார்க்கும் கொடுத்ததற்கு நான் பட்டபாடுபோதும். நீயோ இளம்பெண். இவ்வூர் பொலவாத ஆர். நீயும் நானும் பேசிக்கொண்டிருந்தது என்னுடைய மனைவியின் காதிற் குள் துழைய நேரமாகாது. அம்மா நீ போய்வா. வேண்டிமெனின் காலணைத் தருகின்றேன். போய்விடு” என்று அவன் பரிசுகித்துப் பேசவும் நான் அவனைச் சீறிவிழ்த்தேன்.

“அடிபெண்ணே எத்தனையோ பலர்” சீறிச் சீறிப் பார்க்க நான் பார்த்துள்ளேன். உன் வெருட்டலுக்கா அஞ்சப்போகின்றேன்.”

“நீ கொடுப்பதில் கர்ணன், உன்னிடம் பிச்சைப் புகவும் நான் வரவில்லை. வயது முதிர்ந்த உனக்கு கீழ் கொடு உன் புத்தியும் முதிராத்ததற்கு வருந்துகின்

றென். நீ சிறிது வாய்பை அடக்கிப் பேசவேண்டும். என்னை யாரென்று மதித்தாய்."

"நானு! நீ சிறு பெண், அழகுடையவள். சில வருடங்களுக்குமுன் நான் உன்னைக் கண்டிருப்பேபோயின் என் சரிதையே வேறுபிரக்கும்..."

"திக்கற்ற பெண்ணொருத்தியிடம் "இன்னபடி பேசத்தான் உன் வயதும் அதுபுறமும் கற்றுயித்தனைவோ. நன்று, நன்று. பெண் பெரினைகளை நீ பெற்ற விதம் நன்று. சிறிது நிதாவித்துப் பேசுவாய்."

"ஆம்மா, புத்தி! உனக்கு என்னவேண்டும்?"

"உனபால் நான் ஒன்றையும் விழையவில்லை. நான் இப்பதி யுறைகின்ற ஜமீன்தார் வீட்டிற்கு வந்துள்ளேன். என்னை அழைத்தேளுவாய்?"

"ஜமீன்தார் மனை அன்னசத்திரமன்று. அவர் போட்டதெல்லாம் போதாள். இவ்வூரில் வீடுவாசல் கன்றமுண்டு, தனவந்தர்களும் இருக்கின்றனர்."

"ஜமீன்தாரை வாழ்விக்கவந்த நற்சேவகன்களீன்று அறிய மகிழ்கின்றேன். என் பெயர் தேவகி!"

"தேவகி, நல்ல பெயர்தான். எந்தக்கம்மென் ஆம்மா, உன் அண்ணன்? வஸுதேவன் ஒருவனைக் கைப்பற்றி எம் பெருமான் அணைய பின்னாப்பேறு பெறுவாய்."

"உன் வாழ்த்தரை போதாம். நான் குடந்தையிலிருந்து வருகின்றேன்."

"குடந்தையிலிருந்தா! அது நல்ல ஊர். கோயில் குளங்கள் இருக்கின்றன. என் மைத்துனியின் மகனின் மருகன் அவ்வூரான். சில மாதங்களில் அங்குச் சென்று நான் ஸ்வாமிநிசைம் செய்துவர எண்ணியுள்ளேன்."

"உன் சேஷதாராடகன் செய்தியைக் கேட்க நான் வரவில்லை. ஜமீன்தார் மகனருக்கு ஒதுகிக்கும் வேலையை பேற்று வந்துளேன்."

"ஓ, அப்படியா, உன் வயதும், உடையும், தோற்றமும் உன் ஒதுகிக்கும் திறமையை கிளக்குகின்றன. மகனிருக்கட்டும், அவன் அப்பனுக்கே நீ மந்தாம் ஒதலாம். எழிறுமுனது சொற்றற்புமுனது."

"சரக்கை நீட்டிகின்றாய். நீ இத்தற்கு மிகவருந்த நேரமற்போகாது" என்று நான் சொல்லிக் கைக்குட்டையால் என் முகத்தை துடைத்துக்கொண்டிருக்கையில், என் கையிலிருந்த ஓர் கடிதம் கீழே விழுந்தது, அதனால் காணப்பட்ட ஜமீன் முத்திரையைக் கண்டதும், அவ்வேலையாளன், என் சாமான்களை எடுத்துக் கொண்டு வாய்திறவாமல் முன்நடந்தான். அவனைத் தொடர்ந்துசென்றேன். புகைகியித்திற் கயிலி வண்டி கொண்டிருந்த இரட்டைக்குதிரை பூட்டிய வண்டியில் சாமான்களை வைத்துவிட்டு, என்னை அதனால் ஏறிக்கொள்ளாமாறு கூறினான். அங்கனனே ஏறிக் கொண்டுடன்.

சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அடர்ந்த மரங்களை யுடைய தோட்டத்தின் இடையமைந்த ஒரு மாளிகையின் முன் வண்டி போய் நின்றது. என்னை அழைக்க வந்த ஆள் எனது மூட்டையை எடுத்துக்கொண்டு மாளிகையினுட் சென்றான். நானும் அவனைத் தொடர்ந்து சென்றேன். பெரியதும் பழையபுடையது மான கூடங்கள் பல கூடந்த ஒரு படிக்கட்டின் வழியே சென்றோம். அப்படிக்கட்டினுடைய பள்ளியை எளிதாக ஏறிச்செல்லலாம். விப்பய வினைக்கும் தோற்றமுடைய இம் மாளிகையும் நானே நிச்சென்ற படிக்கட்டின் பழையமையொடு பெருதும் உடையனவாயிருந்தன. முத்திரைம் சென்றேன். ஆங்கோர் அம்மையால் இருக்கைப்பொன்றில் அமர்ந்திருந்தார். அவ்வம்மையைக் கண்டவனில் என்னை யழைத்தேகிய பணியார் மரியாதையொடு தலைவணங்கி நின்றான். அவ்வம்மையும் அருமைபொளிமுக்கந்தது, "வாடியம்மா, நீதானு" என்று கூறி வரவேற்றார். அக்குரல் என்ருகு அதிகமும் அமைதி யளித்தது.

என்மாமன் இறந்தபின்னை, இப்பரிவுகூர் வரவேற்பை இன்றே பெற்றேன். என்னைத் தாயிடம் பரிந்து வரவேற்ற பெருந்தகையார்க்கு வயது அறுபதிற்குக் கலாம். பெருந்தகைமைப் பேரொளியும் தண்ணளியும் அவர் முகத்திற் பொலிந்தன. ஜமீன் தாரின் அண்ணையாராய் அவரிருக்கவேண்டாமா நான் நினைத்தேன். நான் நினைத்தது அவ்வம்மையார் அவ்வில்துடைய வண்ணலுக்கு அண்ணையே என்று பின் தெரியவந்தது. ஏதோ என்னைக் கேட்பதற்கு வாய்திறந்த அவ்வம்மையார், என்மெய்சேர்ந்திருப்பதககண்டு, "ஆம்மா, நின் தளர்வுதீர நீராடி உணவருந்தச் செல்" என்று பணித்தருளி அவ்விடம் பெயர்ந்தகனார். ஒருபுறமொதுங்கி நின்ற பணியாளன் எனக்கென் றியமிக்கப் பெற்ற அழைக்கு என்னை யழைத்தேகினான். எனது அழைப்பில் சாமான்களை வைத்துவிட்டு ஸ்ரானத்தை முடித்துக்கொண்டேன். என்னறைக்கு உண்டிவர அதை உண்டு பின் துயிலிவாழ்ந்தேன்.

துன்பமில்லாதபடியிலே எனக்களித்த அவ்விரவும் மெல்லமெல்ல விடியவாயிற்று. நானுமெழுந்த காலைக் கடன்களை முடித்துக்கொண்டேனவருந்தி என்னறையிலிருந்தேன். அச் சமயம் இவ்விலத்தலைவி பெருந்தகையம்மையார் ஓரிளஞ் சிறுமி குறுநடைப்பின்று பின்தொடர் என் அறைக்கண் போர்தார். போர்தவரையாருந்த நின்ற வரவேற்றேன். அவரும் அருகிருந்தவோ சாதனத்தில் அமர்ந்தார். உடன் வந்த அவ்விளஞ்சிறுமி அம்மையின் மடியில் கைகிளன். அவர் பணித்தருள நானுமொர் இருக்கைகண் உட்கார்ந்து கொண்டேன். வந்த அம்மையார் பேசுவதற்கு நியம் ஒன்று தேறிவார்போல் என் அறையின் நாற்புறமும் கண்போக்கிக்கொண்டிருந்தார். நானும் அவர் திருவாயை நோக்கியவண்ணமா யிருந்தேன். நோம் சிறிது இன்னபடி மொளையிற் கழியவளக, மடிபிருந்தசிறுமி பெறாமையிழந்தவளாய், "ஆம்மா, என்று எம்மொளனத்தைப் புறக்கண்டார். அண்ணையாரும் அருமை யொடு சிறுமியைத் தழுவி, அவள் தோண்டைக் கனிந்தரும் அமுதுக்குளிர்நொக்க, அண்ணையார் அருமையினால் ஊக்கப்பெற்ற பேசுத, "அப்பா எப்பொழுது வருவார். அவர் ஏன் அடிக்கடி எங்கேகொ ஊருக்குப் போகின்றார். நாம் போகின்றோமா. குதிரை எல்லாம் காட்டிற்கு ஒட்டிவிட்டால் அப்பா எங்கும் போகா திருப்பார். அப்பா ஏதேன நேறும், கருப்புக் குதிரையிற் செல்லவில்லை. சாயக்காலம் கருப்புக் குதிரையைத் தொட்டேன். அது ஒன்றும் செய்யவில்லை. அப்பா ஏறிச்சென்ற வெள்ளைக் குதிரை பொல்லாத குதிரையாம். என்னை அந்தக் குதிரையின்மேல் நம் குதிரைக்காரன் ஏற்றிவைத்தான். எவ்வளவு பயமா யிருந்தது தெரியுமா. நான் அழியவில்லை. அப்பா வரும்பொழுது எனக்கு எல்லாம் வாக்கி வருந்தாகச் சொன்னார்" என்று குதிரையாம் அமுதை அளி

கட்டும் பழையமையொடு பெருதும் உடையனவாயிருந்தன. முத்திரைம் சென்றேன். ஆங்கோர் அம்மையால் இருக்கைப்பொன்றில் அமர்ந்திருந்தார். அவ்வம்மையைக் கண்டவனில் என்னை யழைத்தேகிய பணியார் மரியாதையொடு தலைவணங்கி நின்றான். அவ்வம்மையும் அருமைபொளிமுக்கந்தது, "வாடியம்மா, நீதானு" என்று கூறி வரவேற்றார். அக்குரல் என்ருகு அதிகமும் அமைதி யளித்தது.

த்தான். சிறுமியளித்த அமுதத்தை ஆர்வமுடன் தன் ஐம்புலன்களாலும் பருகின அம்மையார், 'என்னுமி ரணையாய்' என்று சொல்லி அவளை இறுகப் புல்லி மகிழ்ந்தார். பின், 'அப்பா உனக்கு எல்லாம் வாங்கிவருவார். உனக்குப் சல்ல படிப்புச் சொல்லிக்கொடுக்க இந்த அம்மான் வந்திருக்கின்ற' என்று கூறிப் பிறகு என்னை நிராக்ரி, 'என் மகன்மகளை இச்சிறுமியே உன் மாணவி. இவள் பெயர் இத்திராணி' என்றார். என்னைக் கடைக்கண்ணால் மெல்லப் பார்ப்பதும் பின் கீழ்நோக்குவதும் யிருந்த சிறுமியின் நிலவாடு முகமும், கபடமற்ற அவள் நாட்டமும், துவளிதமும், கிள்ளைமொழியும் புரிசுழலும் என்னை பாட்கொண்டன. அன்னைபின் மடிபிருந்த சிறுமியை வாரியெடுத்தாள் என் மடிபீதிருந்தித் முத்தம் பல கொடுத்து, 'இத்திரா, என்னிடம் படிக்க உனக்குப் பிரியமுண்டா' என்று கேட்டேன். திருவணைய அச்சிறுமியி ராணத்தால் தலைகவிழ்த்து, ஒருகையார் மன் கயல்புதைத்தது, 'படிக்கின்றேன்' என்று தேனொழுக்க விடைமொழிந்தாள்.

தான். இன்னபடி துவக்கமான பேச்சு வளரவளர, ஜமீன் தாரின் மனைவி இக் குழந்தையைப் பெற்றபின் இறந்தனென்றும், ஜமீன் தார் மறமணம் செய்து கொள்ள மறுக்கின்றனர் என்றும், அவர், நான் இங்கு வருமுன் வெளியூர் போனாரென்றும், ஒருவார அளவில் ஊர் திரும்பலாமென்றும் கூறினார்கள். இவ்வகை சிகழ்த்த பேச்சு இறுதியில் என்னைப்பற்றித் தொடர்ந்தது. அப்பணியும் அன்னைமையையும் இழந்து என் மாமன் வீட்டில் நான் வளர்த்ததையும், என் மாமி யெனக்கிழைத்தகொடுமையையும் என் மாமன் இறந்தபின்னை அம்மனையில் இருப்பதற்கு இயலாமற் போனதையும் பற்றியாவும் கூறினேன். என் தயரெல்லாம் அம்மையார் கண்களைக் கசியவைக்க, அவர் அருமையொழி, 'குழந்தையாய், என் பெண்ணாய் இவ்விலலில் இனிதவாழ்வாய். இன் துடன் உன் தாயார் அற்றது' என்று கூறி என்னைத்தேற்றினார். அன்னைபகற்போஜனத்திற்கு அழைப்பு வர நான்கள் அவ்விடம்விட்டுக் கலைந்தோம்.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

திருவாய்மொழி

[148-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

4-ம் பத்தி 7-ம் தசகம்.

1-ம் பாசரம்.

சில மில்லாச் சிறியனேனும்
செய்வினையோ பெரிதால்
ஞால முண்டாய் ஞான மூர்ந்தி
நாராயண வென்றென்ற
காலர் தோறும் யாரினுந்து கைதலை
பூச விட்டால்
கோலமேனி காண வாராய்
கூசியுக் கொள்ளாயே.

அவதாரிகை:—நோய்தீர்த்ததாகக் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே சொல்லியிருக்க இந்த திருவாய்மொழியிலே அவரது மனநோய் முழுவதும் தீராதார்போல் கப்பிடுவாரேன். என்ன? மோஹதசையை யடைந்த ஆழ்வார் அமிர்தம்போன்ற பகவானது திருநாமங்களாலே தன் அறிவு உணர்ச்சி ஆகியவைகளை அடைந்தாலும் அது நிறைவேற அவ்விதே கலவையின்றித் திருப்பதிவாராத தினால் "காணவாராய்" என்று எம்பெருமானைக் கப்பிட்டழைக்கின்றார்.

உரை:—ஞாலமுண்டாய் - சிறியோர் பெரியோர் என்று பக்ப்பாத மில்லாமலே எல்லா உலகங்களை யும் உன்வயிற்றில் வைத்து இரகசித்தாய், ஞானமூர்ந்தி - பத்தர்கதை கஷ்டம் நிவர்த்தி ஆட்க்க அனைத்தையும் அறிந்தவனே. நாராயண-பக்தர்களுக்கும் பிறர்களுக்கும் எல்லாவற்றையும் சாதிக்கவல்லவனே, என்று என்று, காலத்தோறும்-எல்லாக்காலத்தினும், யானிருந்துயான் அவதானமாய்த் தவமிருந்து, கைதலை பூசவிட்டால்-உனக்கு இரக்கம் உண்டாகாது. தலைமேல் கைவைத்து ஆர்ந்த பெரும் சுவரத்தோடு அழைத்தாலும், கோலமேனி-அழகான திவ்யிய திருமேனி யை உள்ளவனே, காணவாராய் - நான் கண்ணால் காணும்படி வருகின்றாயிலலை, கூசியும் கொள்ளாயே - உன்னிடத்திற்காகவது என்னை அழைக்கின்ற தமில்லை.

சிலமில்லா சிறியனேனும்-நன்னடத்தை யோக்கியதை முதலான நற்குணங்கள் இல்லாத அற்புதனாயும், செய்வினையோ பெரிது-(என்னுடைய குணவாசனாதிக்கு இவ்வளவு பாரமுகம் செய்ய இடமில்லை யாயினும்) நான் இயற்றிய பாகரம்மங்கள் பெரிதாயிருக்கவேண்டும், ஆல்-ஐயோ! இப்படி யில்லையாகில் உனக்கு இவ்வளவு நிர்ந்தயை வரக்கூடுமோ? ஒ-தேற்றப் பொருளில் வந்தது.

2-ம் பாசரம்.

கொள்ள மாளா வின்ப வெள்ளம்
கோதில தந்திடமென்
வள்ள லேயோ வையக் கொண்ட
வாமனுவோ வென்றென்று
நள்ளி ராவுரண்பகலும் நாளினுந்
தோல மிட்டால்
கள்ள மாயா வுள்ள யென்கண்
காணவர் தியாயே.

உரை:—கொள்ள மாளா - அளவுகடந்து புரளும், இன்பவெள்ளம்-சுகருபமான கிருபா பிரவாகத்தை, கோதில தந்திடமென் - துன்பம் கொஞ்சமேனும் கலப்பில்லாமல் அருளிக்கொடுக்கும், என் வள்ளலே - என் பரம உதார சபாவமுள்ளவனே, (ஒ-இப்படி உள்ள பிரபலுக்கும் கிருபை வரவில்லையே, துக்கத்தால் அல்லிக்கப்படுகிறாய்) வையம் கொண்ட வாமனும் ஒ-தன் குழலம்பலிக்கும் குறைவை நினையாமல் இத்திராணை தம்பிக்காக வாமனனும் முன் முன்று உலகங்களையும் யாசித்தவனே, (ஒ-முன்ன்போல் துக்கவேறுதகுற்றிப்பு) என்றென்று - இராவும் ன்ப்பகலும் நான் இருந்து ஓய்விட்டால்-நான் இடைவிடாமல் ஏக்கிய ஸ்வரத்தோடு கப்பிட்டாலும், கள்ள மாயா-ஒருவராலும் கண்டுகொள்வனும் அளவிடக்கூடாததாமான ஆச்சரிய சக்தியுள்ளவனே, காணவாராய் - நான் கண்ணால் காணும்படி வருகின்றாயிலலை, கூசியும் கொள்ளாயே - உன்னிடம் உள்ள கண்கள் காணக்கொடுக்காது

அருள்புரியாதவனும் இருக்கின்றார். அடியென் னான வேணும் தரிசனம் கொடு என்கிறார்.

3-ம் பாகமும்.

ஈலி லாத் தி வினைக ளெத்தனை
செய்த னன்கொல்
தாவி வைபவ் கொண்ட வெந்தாய்
தாமோதரா வென்றென்று
கூவிக் கூவி நெஞ்சருகிக் கண்பனி
சோர நின்றார்
பாவி நீயென் றென்று சொல்லாய்
பாபியென் காணவந்தே.

உரை:—தாவி வைபவ்கொண்ட-இந்நிரலுக்காகப் பலிசக்கரவாத்திபிடத்தில் மூன்றடிபாசிட்டி மூன்று உலகங்களையும் அளந்துகொண்டவனும், எந்தாய் - என்னையும் ரகிக்கும்பிரபுவும் ஆனவனே, தாமோதராவென்று - உரலோடு கட்டுப்படுமிப்படி ஆசிரிசர்க ளுக்கு அத்தியந்த சலபனே, என்று கூவிக் கூவி - இப்படியெல்லாம் சொல்லி, நெஞ்சருகி-மனமிரங்கி, கண்பனி சோர நின்றால் - நேத்திராஜலங்கள் சொரியும்படி, நின்றால், பாபியென் காணவந்த - யானுயி பாவி காணும்படி வந்த, நீ பாபியென்று ஒன்று - நீ பாவி என்ற ஒரு வார்த்தையினும், சொல்லாய் - சொல்லவேணும். இப்படி ஆழ்வார் உரைத்ததன்மே லும் பகவான் தோன்றி ஒன்றும் சொல்லக் காணு மையாலே (அதாவது, “நீ பாவி என்னைக் காணப் பாக்கியம்பெற்றிலை என்று சொல்லாமைமாலே”) ஈ லு - முடிவு, இல்லா - இல்லாத, தீவினைகள்-கெட்ட வினைகள், எத்தனை செய்தனென்கொல்-எத்தனை யா யிரம் செய்திருக்கக் கடவேணே.

விசேஷக்குறிப்பு:—பகவானைக் காணவேண்டுமென்ற வேட்கை மிகுதியால் ஆழ்வார் தன் கல்லைவை இழ பந்தார் போலும்! ஆழ்வார் பாபியாயிருந்தால் பக வான் வந்துதோன்றல் எங்ஙனம் கூடும்? இதுவரையில் “வளவேழுகலிதும்” இன்னம் சிற்சில சர் தாப்பங்களிலும் தோன்றி லேவை வாதித்ததினிலே தாம் பாபியல்லவென்று ஆழ்வாருக்குறிதர்சனமாய்ப் பெற்றதென்றாலும் தற்காலம் விரமணியசனத்தால் மறந்து இப்படி அருளிச்செய்தபடியாக நாம்கொள்ள வேண்டும்.

காற்று மழை

Shakespeare—"The Tempest"

அங்கம் 1. களம் 2.

[182-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

பிரான்ஸ்ப்போ:—ஆ! என்னைக் காத்தவொரு தேவ தையே! வானின்றி வந்தவோர் உறுதியின் நிறைவுதோன்றப் புன்னகை சூத்தனை. (1) என் றன்ற பாரத்தின்மீழ் புலம்பிய உவரிய யான், உற வற உவர்க்கின்ற துளிகளினால் போர்த்தியபின் (2). அதுவே, வருவதற் கெதிர்தாங்கிப் பொறுத்திருக் கவல்ல உதரத்தைத் தந்தெனக் கெழுப்பியது. (3) பிரான்ஸ்ப்போ:—நாம் கரைசேர்ந்த தெங்கனம்? பிரான்ஸ்ப்போ:—தெய்வச் செயலால். (4) உணவு சிந்தி நமக்கிருந்தது, நன்னீருந் சிந்தி; இவை

4-ம் பாகமும்.

காண வந்தென் கண்மு கப்பே
தாமரைக் கண்பிறழி
ஆணிச் செம்பொன் மேனி பெய்தாய்
நின்றருளா பென்றென்று
நாண மில்லாச் சிறுதகை யேனும்
னிங்கலற் றுவதென்
பேணி வானோர் காண மாட்டாய்
பிரேம யப்பணியே.

பொழிப்புரை:— பிரம்மாதிகளுக் கூட ஆசைப் பட்டுக் காணமாட்டாதிருக்கின்ற பெருமை பொருத் திய ஸர்வசிரேஷ்டனை, தங்கம் போன்றவனே, என் கண் முன்னிலையில் உன் தாமரைக்கண்கள் புரண்டு திகழ நின்றருளாயென்று யான் அரற்றுவது என்ன பேதைமையோ; தராதரத்துடன் தரும் தகாதது அ நியாத என்ன நாணமில்லாதவனே நான்.

5-ம் பாகமும்.

அப்ப நேயட லாயி யானே
யாழ்கடலைக் கடைத்த
துப்ப நேயுடன் தோள்க ளுள்ளும்
கண்டிடக் கூடுங்கொலென்
றெப்பொ முதுகண்க ணீர்கொண்ட பாவி
துவாந்து துவாந்து
இப்பொழு தேவர் திடாயென்
றேழையே னேக்குவனே.

அவதாரிகை:—சென்ற பாகத்தில் எம்பெருமா னைக் காணவேண்டுமென்ற வேட்கை மிகுதி, தனக்கு மாணவானியை மீனைத்ததென்றார். இப்பாகத்தில் அவ்வாசை மிகுதியிலேதான், இதுவரையிலும் வ ராத எம்பெருமான் இனி வருவனே வென்று ஞா னமில்லாமல் எதிர்பார்க்கின்றேன் என்கிறார்.

பொழிப்புரை:—ஸ்வாமியே, பராக்கிரமமுள்ள சக் கராயுத்ததை யுகடையவனே, ஆழமான சமுத்திரத் தைக்கடைந்தவனே, சர்வம் வல்லவனே, உன் நாண்கு திருத்தோள்களையும் காணக்கூடுமொவென்று அமுத விபாகுலப்பட்டு என்னவி துக்கத்தால் உவந்து உவந் துவாட உன்வரவை எதிர்பார்க்கின்றேன் இப்பொ முதே வந்திடயோ, என்று ஆர்த்திப்பட்டு அப்புகுறி த்து நீ வருகிறாயாவென்று அப்படி வருவதற்கு யா தொரு காரணமும் இல்லா திருக்க எதிர்பார்க்பேன், ஆசை புத்திருகு அடங்கவில்லையென்று ஆழ்வார் பரி தபிக்கின்றார்.

(1) அக்காலம் தான் எத்தனை இடிக்சன் இழைத்தி ருக்கவேண்டுமொவென்று நினைத்து வருத்திய பிரான்ஸ்ப விற்கு பிரான்ஸ்ப்போ கூறும் மறமொழி இது. நீ என்னு டன் இருத்ததார்த்துள் நான், வந்த விபத்துக்களையெ லாம் தாங்கவல்லவனாயினேன்-என்பது இதன் சருத்து. அந்தெக்கடலில் தனியே நாம் தவித்தபோது, ஒன்று மறியாப் பேதைக் குழந்தையாகி இருந்த நீ இழைத்த வெரு இளகையானது, வானவர் அருள் சமக்குவனது என்னும் உறுதியை உணர்ந்ததுமொரு குறியேபோலானக் குத் தோன்றியது.
(2) உலரி - - கடல். உறவு உவர்க்கின்ற துளிக்- கட்டுவல்லாம் மூழும்படி. நான் கண்ணீர் விட்டமுடிபின்- என்பது பொருள்.
(3) அதுவே - பிரான்ஸ்பவின் புன்னிப்பே. உதரம் - வயிறு. உதரத்தைத் தருதல், என்பது மனவுறுதியை

களோடு, சூழ்வினை யிதனை அற்றைநாள் நடத்தி வைக்கும்பொருட்டு நியமிக்கப்பெற்றிருந்த சேப் லஸ் நகரத்துப் பெருந்தகை கன்ஸாலோ, தன்னுடைய பரிவினால் நமக்குக் கொடுத்த உயரிய உடைக்கும் தகில்களும் இன்றியமையாத பிறவும், பின்னர் நமக்குப் பெருதவிபாயிருந்தன. அவ்வாறே, அவன் தன் அன்பினால், யான் என் புத்தகங்களைக் காசலீத்தே நெண்டபதறிந்து, என் புத்தகச் சாலையினின்றொடுத்தது, எனதாசினும் அதிகமாய்ப்பான் மதிக்கின்ற நூல்களை எனக்குதவமாறுவைத்திருந்தனன் (5).

மிராண்டா:—என்றேனும் யானம்மனிதனைப் பார்த்துக் கனிநெருமோ (6).

ப்ராஸ்பீரோ:—இப்போது யான் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன் [தன் அங்கியை மீண்டும் அணிவிக்கின்றான்:] (17)

அம்மந்திருந்து நீ நம் சலவிக் சஞ்சலங்களின் இறுதியைக் கேள் (8). இங்கு இத்தீவீற்று நாம் வந்து சேர்ந்தோம். இங்கு யான், கிளதாசிரியன், வீண் வேளைகளுந்கு மிருந்த காலமும், கருந்து இத்தீவீ இல்லாத ஆசிரியர்களும் உடைய அசிகளின் குமரி கள் ஏனையோர் அடையவல்லதற்க்கிளகைய நன்மைகளை யுனக்குச் செய்துவைத்தேன் (9).

மிராண்டா:—கடவுளர் வந்தனம் நின்க்கிதற் குரிய தாகு (10). மற்று, ஐயுவேண்டுகின்றேன்—இன்னமும் அசீதென் மனத்தினில் மோதியாங்குந் துகடலின் இக் கல்லோலத்தை நீ எழுப்பியதற்குக் காரணம் (11).

ப்ராஸ்பீரோ:—இவ்வளவு தூர்த்தெரிந்துகொள். வியப்பினும்வியப்புயாய்ந்த வெரு தற்செய்வாய் உதார சிவமுடைய திருவாவான்—இக்காலம் எனதருமைப்பிராட்டி (12)—இந்தக்காரியினிற்று எனது பகைகளுரைக் கொணர்ந்திருக்கின்றனன். என்றன் உச்சமானது ஓர் அபகிரதத்தைச் சார்ந்திருக்கின்ற தென்றும், அதன் அதிகாரத்தை இப்பொழுது நான் ஆராயிப்பதின்நி விட்டுவிடுவேனென்று, பின்ன ரொர்நாளும் என் அதிர்ஷ்டமானது சாய்ந்தேகிடக்குமென்றும், எனது முன்னறிவினா ஊன்கின்றேன் (13). இனி, மேலே கேள்விகளை நியத்திக்கொள். தயில்வதற்கு நீ இச்சையுடையவளாயிருக்கின்றாய். செவ்விய சோர்வேயது. அதற்கு வழிகொடு—இத் தயிலினை நீ விலக்குதற்க்கியலாபென எண்ணுகின்றேன் (14)—

[மிராண்டா தயில்கின்றான்]

வந்துவிடு, பணியான, வா! யானிப்பொழுது ஆயத்தமாயிருக்கின்றேன். அருகு வா, என் ஏரியல்; வா!

அடைதல் என்னும் பொருளில் வழங்கப்பெறுவது வேக் ஸ்பியர் காலத்து ஆங்கில மரபுக்

(4) தெய்வச் செயலால் நாம் கரை சேர்ந்தோம்—என்று முடித்துக்கொள்.

(5) சேப்லஸ் மன்னது அவையனைச் சேர்ந்தவர்க ளில் ஒருவன் கன்ஸாலோ என்பவன். ப்ராஸ்பீரோவிற்கு, விரோதமாக அண்டோனியாவிற்கு உதவி செய்ய உடன்பட்ட சேப்லஸ் அரசன் அக்காரியத்தை உடத்தி வைப்பதற்கு இத்தக் கன்ஸாலோவை நியமித்து அனுப்பியிருந்தான். கன்ஸாலோவை ப்ராஸ்பீரோவின்பால் பரிவு கொண்டு, சிந்தித்து உணவு கன்னீர் ஆடையுடையவை சேர்ப்பிராஸ்பீரோவின் படைகளில் அவனுக்கு உதவ மாறு வைத்திருந்தான். அதுவழியிற், ப்ராஸ்பீரோவிற்கு அவன் அரசினும் அதிகம் அருமையாய் புத்தகங்கள் சிலவற்றையும் அப்படைவிலை திரும்பித்தனன்.

(6) சம்பால் இவ்வளவு பரிவுகாட்டிய அத்தக் கல்வ மனிதனைத் தான் காண்பதற்கு அவாவலதாக மிராண்டா கூறுகின்றான்.

(7) தன்மந்திரத்தால் ஜாலங்கள் செய்யும்போது ப்ராஸ்பீரோ அதற்கென்று ஓர் மந்திர அங்கியை அணித் திருத்தல் வேண்டும். அத்தனைப் போட்டுக் கொள்தொன், காற்றும் மழையும் அடித்து, அக்கப்பலை உடைப்பது போல் தன் குட்டிச்சாத்தான்களைக் கொண்டு செவ்வீத்தான். மிராண்டாவின் பேசு வாரம்பித்தபோது சுழற்றி வைத்திருந்த அவ்வங்கியை மீண்டும் இப்பொழுது அணித்துக்கொள்கின்றனன்.

(8) தன்னுடன் எழுந்த மிராண்டாவை, “நீ எழுந்திருக்க வேண்டாம்” என்று உட்காரச்சொல்லிச் சுதையைத் தொடர்ந்திருக்கின்றான். சலவிக் சஞ்சலங்கள் - கடலிற்பட்ட கஷ்டங்கள்.

(9) இத்தீவில் என்னுடன் வளர்ந்த உனக்கு யான் கல்வாசிரியனாகவிற்குது, அரண்மனையில் வீண்காலம் போக்கியும் கூலிக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியரென்றும் பாடும்கற்றும் வளர்கின்ற அரசினங்குமரிக்கள் ஏனையோரைக்காட்டியும், அதிகமான கன்மைகளை உனக்கு நான் கொடுத்தவைத்தேன்—என்பது கருத்து.

(10) நீ என்னக் காத்தனீத்துக் கற்பித்த கலங்களுக்குக் கைம்மாறு கடவுளர் புரிந்தாலன்றி யான் என்ன செய்யவல்லேன்—என்பது கருத்து.

(11) கல்லோலம்—பெரிய அலைகள். “காரணம்—... வேண்டுகின்றேன்”, என்று குட்டிக்கொள். அது—காரணம் யாவகூடதன்ற ஐயம். மோதியாங்கு உனது—என் மனத்தைத் திகைக்கச் செய்தவண்ணமாயிருக்கின்றது.

(12) திரு—அதிர்ஷ்டதேவதை. முன் எனக்கு விரோதமாயிருந்த அதிர்ஷ்டமானது இப்பொழுது அருமையுடன் என்சார்பு நின்றவால், நான் எதிர்பார்க்காமலே, என் சத்தான்க்கன் நம் தீவிற்குக்கருகு கடலில் வரும்படி கோர்த்தது—என்பது பொருள்.

(13) இப்பொழுது எனக்கு கல்வகாலம் வரவிற்குகின்ற தென்றும் உணர்வின்றேன், ஆகையால் இச் செவ்வியைக் கைப்பற்றிச் செய்யவேண்டியவைகளைத் தக்கபடி உடனே செய்யாமல் ஒழிவேனாயின், பிறகு எக்காளும் நான் இத்தீவிலேயே கிடக்கத்தான் வேண்டி நேரும்—என்பது கருத்து.

(14) தன்னுடைய குட்டிச்சாத்தான் ஏரிவலை வரவழைக்குமுன், ப்ராஸ்பீரோ மிராண்டாவைத் தன் மந்திரத்தால் இவ்வண்ணம் சொல்லிச் சொல்லித் தயில்விக்கின்றான்.

எ ம ரா ங் க த த் தி ள வ ர ச ன்

ஸ்ரீமான் T. N. சேஷாசல ஐயர் B.A., B.L.,

எழுதியேவார்

செந்தமிழ்க்காதை.

கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரணைபாக்கம், சென்னை. விலை ரூ. 1-4-0

மாணவ - கொல்லங்கலட்டி கேணிக்கரை

வீ ர க த் தி வி ந ர ய க ர் தி ரு வு ஞ் ச ல்

கா ப் பு.

சொல்லுமறை யந்தணர்வே னான ராதித் தொல்குழும் பல்வளமுற் துதைந்தே யோற்குச் செல்விநகர் மாணவகொல்லல் கலட்டி கேணித் திருக்கரைவா முழுந்தன்முகச் செல்வா வுள்மேல் செல்லழி யற்புநர்புத் தமுத வின்பச் செழுந்தமிழா னுஞ்சலீசை தெளிந்து பாடக் கல்விதரு மோங்கார வடிவா முன்றன் கற்பகஞ்சேர் பொற்புந்கள் காப்ப தாமே.

நூ ல்.

ஒளிமருவு நாதவீரது தூணு நாட்டி உரைமருவு மிருமொழியும் ஹிட்டம் பூட்டித் தெளிமருவு சிவகலைநூல் வடங்கள் மாட்டிச் சிவமருவு மோங்கார பிடந் கூட்டி. மொழிமருவு மந்திரதோ ரணங்கள் லீட்டி. முதமருவு வியற்றியபொன் னூஞ்சன் மீதே வெளிமருவு பொழிந்கொல்லல் கலட்டி. மேவும் வீரகத்தி விராயகரே யாட ருஞ்சல். வின்பயிலு மொன்சுடர்கள் குடைகள் தாங்க வெளிப்பிலும் வளிவேந்தர் கவரி வாங்கத் தண்பயிலும் புனலரசன் பனிநீர் துவவ் தார்பயிலும் கொடிநிரை களமார் காவ என்பயிலு மலரயனு ராசி பேச இனம்பயிலும் விரைமலர்கள் முனிவர் வீச மின்பயிலும் பொழிந்கொல்லல் கலட்டி. மேவும் வீரகத்தி விராயகரே யாட ருஞ்சல்.

ஏழாளு மிசைமுனிமா டகயாழ் மீட்ட எழிலாளுந் தொழிந்முடிவு நெடுமால் கூட்டத் தானாநர் தமிழ்முனிவன் தானம் போடச் சகியானும் பூதகண் நாத ராட்க் கோளானும் பழவடியார் வினை களோடக் கிளியானும் மொழிமடவார் வடந்தொட் டாட்ட வேளாளர் பயில்கொல்லல் கலட்டி. மேவும் வீரகத்தி விராயகரே யாட ருஞ்சல். திங்களணி செஞ்சுடையுஞ் செம்பொற் கொம்பும் செம்மைவணி மணிமாற்புந் திருமுந் தூளும் கொக்கலருந் கொன்றையணி குலவுத் தோளும் குடவயிறும் விடகடடக் கொண்ட தாளும் ஐங்கரமும் நாட்வாயும் மூன்று கண்ணும் அம்மையிட்ட பாசமுமா யாகு வேறி வெக்கவிதீர்ச் குங்கொல்லல் கலட்டி. மேவும் வீரகத்தி விராயகரே யாட ருஞ்சல்.

மந்திரீரீர் பாலிளரீர் மணலீ ராட்டி மான்மதஞ்சர் தனம்பளிதம் மலியக் கூட்டிச் சுந்தர்ப்பூம் பட்டுத்தித் கலன்கள் பூட்டித் தூயமணி மாலைதொடை மாலை குட்டித் கந்தநயம் புகைபெயித்து விளக்கல் காட்டித் கழல்பரவு மடியாரிடர் சுழிய வோட்டி வெந்துயர்ம் லீட்டுகொல்லல் கலட்டி. மேவும் வீரகத்தி விராயகரே யாட ருஞ்சல்.

பருப்புநுஞ் சருக்கரைபும் பாலுந் தேனும் பாசவலுந் திணியியும் பழமும் பாருந் சுரும்புமுறி முறுத்தருவடை கண்ணிஞ் சண்ணெல் தடலைபொரி மோதகரும் மடையுந் காயும்

திருப்பொலிபுத் தமுதுவிநர் தென்கின் காபும் சிரடியர் தந்துமத்தி ருத்தாந் போற்ற விருப்பொடருள் புளிகொல்லல் கலட்டி. மேவும் வீரகத்தி விராயகரே யாட ருஞ்சல்.

சுந்தரப்பொன் முடியாடச் சுடிக்கை யாடத் தூயசடை மதியாட நதியுமட வந்துமுறச் செவியாட மகிழ்வு மடா மாணிக்க வடமடா மதாணி யாட முத்துகுட வயிறுட முத்து வாட முழுதுலகுந் களிபாட நடன மாழிம் வெந்துயர்ம் லீட்டுகொல்லல் கலட்டி. மேவும் வீரகத்தி விராயகரே யாட ருஞ்சல்.

ஒதுவீரது நாதமுற வுதித்தா பென்றும் ஒங்கார மூலமறை விதித்தா பென்றும் மோதகமுந் கோடுமணி கையா வென்றும் மூவீதமந் கலஞான மெப்பா வென்றும் வேதபரி புரகமல பாதா வென்றும்

1. விக்கினங்கள் தீர்த்தருளும் நாத வென்றும் மேதையர்கள் துதிக்கொல்லல் கலட்டி. மேவும் வீரகத்தி விராயகரே யாட ருஞ்சல்.
8. கரிமுக்கினக் கொன்றமார் கணத்தைக் காத்தாய் காருத்தன் கொலைப்பழியைக் கணத்திற் தீர்த்தாய் திரிபுரத்தை பெரிக்கவரு தேரைப் பேர்த்தாய் ப்ர தினைக்குறவர் மலர்க்கொடியைச் சேய்க்குச் சேர்த்தா புளிகொழி விருவினையும் போகப் பார்த்தாய் புனல்கவிழ்த்துப் பருகதர்த் கருளைக் கூர்த்தாய் விமலர்ப்பூம் பொழிந்கொல்லல் கலட்டி. மேவும் வீரகத்தி விராயகரே யாட ருஞ்சல்.

வாதகா வயகுட வகட கும்ப மதவயிரு முகசமுக வரவே ரம்ப பாதகட கமலபத நிமல போத பரமசுக வமுதநித் தருஞ் நாத புரதகன னரியசாத விமலவேக

3. பூரணபுன் ணியபுனித புராண போக வீரத்தவ மலிகொல்லல் கலட்டி. மேவும் வீரகத்தி விராயகரே யாட ருஞ்சல்.
10. மதியமலி செஞ்சுடையீ ராட ருஞ்சல் வஞ்சமலி செஞ்சுடையீ ராட ருஞ்சல் துதிமலிபோ தசமுவந்தீ ராட ருஞ்சல் சலைமலிமோ தசமுவந்தீ ராட ருஞ்சல் கதிமலியுஞ் சலமுடித்தீ ராட ருஞ்சல் கறைமலிசேஞ் சலமுடித்தீ ராட ருஞ்சல் விதியடியார் துதிக்கொல்லல் கலட்டி. மேவும் வீரகத்தி விராயகரே யாட ருஞ்சல்.

வா பி.

ஆவாழி யருள்வாழி யறங்கள் வாழி அருந்தமிழும் பழமறைபா கமடும் வாழி பூவாழி பொன்னின்மறை பொழிந்து வாழி பூதிண்பு. ஸார்தெழுத்தும் பொலிந்து வாழி தேவாழி மாணவகர்ச் செவ்வேன் வாழி செந்தமிழி னூஞ்சலீசை சிறந்து வாழி மேவார்க்கு மருள்கொல்லல் கலட்டி. மேவும் வீரகத்தி விராயகரும் வாழி வாழி.

கலித்தொகை

[154-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

பாலைக்கலி 6.

[தலைவனாகப் பிரிய உணர்த்தப்பட்டதோழி அவனை நோக்கி, "நீர் காட்டினைக் கட்டிப் பொருள் தேடும்பொருட்டுப் பிரியப் போகின்றீர் என்று யான் தலைவிக்குக் கூறவேனானால், அப்பொழுது அவளுக்கு உண்டாகக் கூடியவற்றைச் சிறிது உமக்குக் கூறுகின்றேன். என்று சொல்லி, அவற்றைக்கூறி, அவன் செவ்வை அச்சமயம் நிறுத்தியதைக் கூறவது இச்செய்யுள்.]

வேளி ழமுத்த வறியுயங்க் கோய்க்கிறு
வாணீங்கு ஸைப்பின் வழங்காத் தேர் நீர்க்கவாஅழ்
தூணக் கடத்தி ரொனக்கேட்டின் யாடுணர்
றுசாவுகோ வைய சிறிது:

நீயே

செய்வினை மருங்கிற் செலவாயர் தியாழகின்
கையுனை வலவின் ஞாணுனர் தியே!

இவட்கே

செய்வுறு மண்டல மையாப் பதுபோள்
மையில் வாண்முகம் பசப்பு நும்மே!

நீயே

வினைமாண் காமுகம் வீங்கக் கட்டிப்
புனைமாண் மரீஇய வம்பு தெரிதீயே!
இவட்கே

சுனைமா னீலவ் காடுதீர் பவையீபா
வினைநோக் ஞன்கண் னீர்நில லாவே!

நீயே

புலம்பி ழுள்ளமொடு பொருள்வயிற் செவீஇய
வலம்படு திகிரி வாய் வீவுதீயே!

இவட்கே

அலங்கிதழ்க் கோடல் வீயுரு பவையீபா,
லிலங்கே ரெல்வனை யிறைநூ நும்மே!

எனகின்,

சென்னவை யரவத்து யினையவ னீரீப்பிற்
றன்னலக் கடைகொளப் படுதலின் மற்றிய
ளின் ழுயிர் தருதது மாற்றமோ
முன்னிய தோத்த முயன்றுசெய் பொருளை?
(தூவ)

வேலில் உழந்த - முதுவீவளிற் காலத்தாலே வருந்
தின(உடல்),வறிது உயங்கு - நீர் வேட்கையால் பின்
னும் சிறிதாக வருந்துகின்ற, ழய்களிறு - ழய்ந்த யா
னைகள், வாநீங்கு - மழைநீங்குவதற்குக் காரணமா
ன (கொடுமையை உடைய), ஸைப்பின் - ஊர்களி
லே, வழங்கா தேர் - பேய்த்தோகைய, நீர்க்கு அவா
அம் - நீருக்கு விரும்பி ழுகின்ற, காணக் கடத்திர்
என கேட்டபின் - காட்டிற்குநீர் போவீர் என்று யான்
கூற்தலை (அவன்) கேட்டபின், யான் ஒன்று - நான்
ஒரு விஷயத்தை, சிறிது உசாவுகோ - சிறிது உம்பி
டம் கேட்கலாமோ?

வழங்காத் தேர் நீர்க்குக் களிறு அவாஅழ் காணம்
எனக் கூட்டிக.

(தூழிதை)

நீயே - நீயோ, செய்வினை மருங்கில் - பொருளுக்கு,
செலவு அயர்ந்த - போக விரும்பி, நின் கையுனை வல்
விஷ் - உன்னுடைய கையினால் அலங்கரித்த வலிதா

கிய கில்லிணுடைய, ஞான் உளர்தி - நாளைத் தடவு
கின்றாய்.

யாழ - அசைச்சொல்.

இவட்கே - இவளுக்கோ, செய்உறு மண்டலம் -
(சூற்றமுறுது) கையால் செய்தலுற்ற சந்நிராதிடத்
தில், மையாப்பதுபோல் - மேகம் பரக்கின்ற தன்
மைபோல, மை இல் வாண்முகம் - மழைவிலாத ழுளி
யை உடைய முகத்திலே, பசப்பு ஊரும் - பசப்பு நிறம்.
பரவும்.

செய்வுறு மண்டலம் - இல்பொருள் உவமை.

நீயே - நீயோ, வினைமாண் காமுகம் - வேலைப்பாட்
டால் சிறந்த தானியை, வீங்கக் கட்டி - இறுக்கக்கட்டி,
புனைமாண் மரீஇய - அலங்கரிக்கும் தொழிலால் மாட்
சினை தங்கிய, அம்பு தெரிதி - அம்புகளை ஆராய்கின்
றும்.

இவட்கே - இவளுக்கோ, சுனைமாண் லீலம் - சுனை
யிடத்து மாட்சிமைப்பட்ட நீலோற்பலங்கள், கா
ர்தீர்பவை போல் - மழையை எதிர் கொள்ளுதல்.
(அமைந்துநீரைச் சொரியுமாறு) போல, இனை நோக்
கு உண்கண் - வருந்தும் பார்வையைப்போல மை
புண்ட கண்கள்; நீர் நிலா-நீர் நிலாவாய் ழுமுக்கும் -

[சுனையிலே மாட்சிமைப்பட்ட நீலோற்பலங்கள்
மழையினால் தாம் பெற்ற நீரைத் தம்பிட்டதில் லைத்துக்
கொள்ளாமல் கீழே ழுழக் விடுவதேபோல, தலைவியின்
வருத்தும் பார்வையை யுடைய மைபுண்ட கண்கள் நீர்
சொரியும்.]

நீயே-நீயோ, புலம்புஇல் உள்ளமொடு - வருத்தம்.
இல்லாத மனத்தோடு, பொருள் வயிற் செவீஇய -
பொருளின் பொருட்டுப் போக, வலம்படு திகிரி-வெற்
றியை உண்டாக்குகின்ற சக்கரத்தினது, வாய் நீவுதி -
வாயைத் (தூசு போகத்) தடைக்கின்றாய்.

இவட்கே-இவளுக்கு, அலங்கு இதழ் கோடல்வீ -
அசைகின்ற இதழ்களையுடைய கோடல் பூக்கள், உரு
பவை போல - உதிர்த்து வீழ்வன போல, இலங்கு
ஏர் எல் வனை - விளங்கும் அழகிநயுடைய ழுளி
பொருந்தின வனைகள், இறை ஊரும் - முன்கையி
னின்றும் சுழலும்.

(தனிச்சொல்)

நின் = (இவ்வாறு) உனது,
என - அசை

(சுரிதகம்)

செல் நவை - செல்கையினால் உண்டாகின்ற குற்
றமாகிய, அரவத்தும் - ஆரவாரத்திலும், இனைய
வன் - இத்தன்மையை அடையக்கூடியவன், நீ நீப்
பின் - நீ கிடப்பி் பிரிவாயானால், தன்நலம் கடை
கொளப் படுதலின் - (இறந்து கிடக்காததாலே)
தன்னுடைய நலம் முற்றிலும் கைக்கொள்ளப்படும்
ஆதலால், முன்னிய தேளத்து முயன்று செய்
பொருள் - நீ கருதிய தேசத்திற்குச் சென்று முயன்
று தேடும் பொருள், மற்று - உனக்கு இன்பத் தரு
தலே யன்றி, இவள் இன்னுயிர் தருதலும் ஆற்ற
மோ - இவள் இனிய உயிரைத் தருதற்கும் வல்ல
தாருமோ?

பொருள் இவள் இன்னுயிர் தருதலும் ஆற்றமோ.
எனக் கூட்டிக.

பொதுக்கேள்விகளும்

(இரண்டாம் பகுதி)

[155-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ககர வர்க்கம்	557	கடைப்பிடி தேற்றமும் மறவா மையுமாம்.
527 கசமே யம்பும் புள்ளு மாகும்.	558	கடிக்கை காழிக்கையுத் துண்டமுஞ் சயபமும்
528 கசனம் விண்ணும் படைபுத் தற்பதமும்		கதவின் குமும் வேதமு மாகும்.
காடும் புள்ளும் கிரியும் காசமும்.	559	கணியோர் சாநியும் மருத நிலமும்
529 கங்குதிப் பொறியும் கருத்தினை பருத்தும்		வேக்கையுக் கணித்தலும் விளம்ப லாகும்.
வரம்பி னருகும் வழங்க வாகும்.	560	கண்டம் வானும் யானைக் கச்சையும்
530 கச்ச மியானைக் கழுத்திடு கயிறும்		திரையுத் மிதறத் துண்டமும் வெல்லமும்
மாக்காலுத் துணியும் வாரு மனவும்.		பூயிபுத் தேசமும் கவையு மாகும்.
531 கச்ச்தான் கீரும் இரும்புத் தாதும்	561	கணிச்சி யுளிக்கருவியுத் கோட்டியு மழுவுமும்.
கங்குரு மெனவே கழற வாகும்.	562	கண்டிக்கை பணிச்செப்பு வாரு வலையுமும்
532 கச்சை சவசமும் கயிறுத் தழும்பும்.		பதக்கமும் கண்டிக்கையுத் பறையு மாகும்.
533 கச்ச மீனு முலைக்கச்ச மங்கியும்.	563	கண்ணருளும் வீழியு மிடமும் கணலும்
534 கசடு குற்றமு மையறு மாசும்.		வேயும் ஞானமும் கருத்து மிடமும்.
535 கஞ்சம் வெண்கலமும் கஞ்சாவுக் தாளமும்	564	கண்டி திரையுத் காட்டுறாறியு மாகும்.
வணசமும் வட்டு மப்பறு மாகும்.	565	கணை பூரகாளும் அம்புத் திரட்டியும்.
536 களுறல் பொலியுக் குன்றது மாகும்.	566	கண்ணுத் வீசணும் கருத்து மாகும்.
537 கஞ்சன் குறளணும் வேதணு மாகும்.	567	கணக்கால தட்பமும் திரட்டியும் பேயும்
538 கஞ்சிக்கை கூறையுத் திரையு மாகும்.		வட்டமு கோயு முழவு மவையு
539 கஞ்சனைக் கண்ணாடியும் வலியாணு மாகும்.		அற்பமு மெனவே யறையு லாகும்.
540 கடலே கடலும் பசவு மாகும்.	568	கணையக் காவற் காடும் பொன்னும்
541 கடலு வழியும் காடு மாகும்.		யானைத் தறியு மெழுவு மாகும்.
542 கடை கோர்வு மிடமும் வாயினு முடிவு	569	கண்டகம் வாளு முள்ளும் காடும்
கிழும் கதவும் வீழியு மாகும்.		கணிக்கையுத் வேலும் கூர்மையுத் கடினமும்.
543 கடகம் யானைக் குருவுக்கை விரையும்	570	கண்டல் கைதையும் ஒன்றானும் வயிரமும்
பரிசையுஞ் சாரலு மாயுதமும் வட்டமும்		முள்ளும் கீர்முள்ளியு மொழியு லாகும்.
மதியகார்க் கடகமும் வீடுக் கக்கணமும்.	571	கண்ணி கண்ணியுத் கட்டுந் கயிறும்
544 கடுமுள்ளும் விடமும் கசப்புக் கடுதீதலும்		சாகும் முடியமுஞ் சாற்ற வாகும்.
கடுக்காய் மாரமும் கழற வாகும்.	572	கணக்குப் பாவிகற்பமு மென்னு மாகும்.
545 கட்டுக் குறியும் காவலும் களவும்	573	கதவி தவசமும் வாழையுத் தேறும்
கண்ணு மிகுதியும் பத்தமு மாகும்.		சாற்று டியுமெனக் கழற வாகும்.
546 கட்டல் பத்தித்தலும் கள்ளுத் தடுத்தலும்	574	கத்தியு வேகமுஞ் சிறப்பு மாகும்.
கணைத்து மெனவே கழற வாகும்.	575	கதிபஞ்ச கதியு மோட்சமு மாகும்.
547 கடியும் மிதமுஞ் சிறப்பு மையமும்	576	கதப்பு விலக்கின் கட்டமும் கவுளும்
காப்புத் கரிப்புக் கடித்தலும் காற்றமும்		ஆண்டபண் மயிரு மஞ்சுளு மாகும்.
விளக்கமும் பேயும் காலமும் மணமும்	577	கதம்பக் கட்டும் பவலு மாகும்.
விரையு மச்சமும் கூர்மையும் புணர்ச்சியும்	578	கதிரிகு கடருக் கதிரு மாகும்.
கண்ணிட முஞ்சிறு கொடியும் புதுமையும்	579	கதவக் கத்தலும் காவலும் கதவும்.
துவசமு மிகுதியுக் குடியும் வரையுமும்.	580	கதை காரணமுஞ் சொல்லுத் தடியும்.
548 கட்டக்கரிக் குழுவு முழவு நீதியும்	581	கத்திக்கை வாசமுக் தொண்டின் வீச்சற்பமும்
யானைக் கண்ணமும் கயிறு மதமும்		துவசமு மெனவே சொல்லு வாகும்.
காமு முடலும் கட்டணும் குடும்	582	கதவு காவலும் கபாடமு மாகும்.
காணும் மலைச்சாரலும் கழற வாகும்.	583	கத்தரம் மேகமும் கழுத்துலையு முழைஞ்சும்.
549 கட்டம் வாரு முழலும் வாகும்.	584	கத்துக்கை குதிரையுத் பத்துக் கத்துகமும்.
550 கட்டளை யுரையறி கருவியு மொப்பும்	585	கத்திருவக் குதிரையுத் தத்திரகு மிசையும்.
நிறையறி கருவியு மியாற்றலும்	586	கத்தம் பஞ்ச கத்தமும் கிழக்கும்
நிறைக்கல்லுத் துவாராசியு மிட்டிக்கையும்.		காற்றமும் பொன்னும் கரணையு வகுத்தலும்
551 கடவுள் தேவு கண்மையு முனியும்.		கழுத்தடி யுமெனக் கழற வாகும்.
552 கட்கி காடும் கூடு மமளியும்	587	கத்து பண்டியு ளிரும்பும் கம்பமும்
துயிலிட முமெனக் சொல்ல வாகும்.		யாக்கையின் மூட்டு மாதாரமும் திரட்டியும்
553 கடுத்த லொப்பு மையமும் வேகமும்.		காயமு மெனவே கழற வாகும்.
554 கடவை யேனியுக் குற்றமு மாகும்.	588	கத்த னுருகணும் கத்தணு மாகும்.
555 கடிப்பம் பூணுஞ் செப்பும் காசனியும்.	589	கப்பண் மிரும்பிற்செய் சொகுஞ்சி முள்ளும்
556 கட்டி கருப்பு வட்டறு கட்டியும்		கைவே லுமெனக் கழற வாகும்.
புண்ணு மிழ்ச்சியும் புகல வாகும்.	590	கமலம் செம்படீறு கீருத் தாமரையுமும்.

(பிரதி) 1. கடலும்.

(பிரதி) 2. கரிசையு. 3. பெம்படாறு.

- 591 கம்பம் கடுக்கமும் தூணு மாரும்.
 592 கம்பலை துன்பமுமோழையு நடுக்கமும்
 அச்சமும் வருத்தமு மாரு மென்ப.
 598 கம்பு தவசமும் கோலுஞ் சங்கும்,
 594 சும், புனலும் வெண்மையும் தலையுந் கசனமும்
 விதியும் புத்தியும் முகிலுந் செம்மையும்
 காற்றஞ் சுவர்க்கமும் கழற வாமும்.
 595 கம்பியர் கம்பாளநுந் தொழில்புரி வோரும்.
 596 கம்புந் சம்பங்கோழியுந் சங்கும்

- வானம் பாடியு மெனவகுத் தனரே.
 597 நயும்மேயவு ளீரு கோயுந் குளமும்
 மென்மையும் களிமும் பெருமையும் கீழும்
 ஆழமு மெனவே யழைய வாகும்.
 598 கயினி அத்தகாரனும் கைம்மையும்.
 599 கயில்புனல் கொக்கியும் பிடரியு மாரும்.
 600 கயவு பெருமையு மென்மையு மாரும்.
 601 கரணம் அந்தக் கரணமும் கூத்தும்
 காரணமும் கணிதமும் வாயுந் கல்வியும்.

யாப்பிலக்கணம்

[135-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

செய்யுள்

முன்னர் வெளிவந்த இத்தகஸிற் செய்யுட்களுந்ரு உறுப்புக்களா யமைந்தவற்றைப் பற்றிக் கற்றோம்; இனி அவ்வுறுப்புக்களைப் பெற்று நடைபெறும் செய்யுட்களைப் பற்றிக் கற்போம்:

“பல்வகைத் தாதுகின் உயிர்க்குடல் போற்பல் சொல்லாற் பொருட்கிட லாக உணர்வின்னிஸ் வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்”

என்றார் நன்னூலாசிரியாகிய பவணத்தி முனிவர். அதாவது, தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மீனோ (சரம் பு), எலும்பு, மச்சை (முளை), சுவேதநீர் என்னும் எழுவகைத் தாதுக்களிதலும் உயிர்க்கு இடலாக இயற்றப்பட்ட உடம்புபோல, இயற்கைச், திரி சொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்னும் நால்வகைச் சொற்களால் பொருளுக்கு இடலாகக் கல்வியறிவினால் செய்யுள் இயற்றவல்லோர் அவைக்காரம் பெற இயற்றுவன செய்யுளாம். இங்குப் பொருள் என்று கூறப்பட்டவை அகப்பொருள் புறப்பொருள் என்னும் இருவகைப் பொருளாம். இப்படிக் கூறிய தலை, எழுத்து, சொல், பொருள், அணி என்னும் நான்கினும் நடப்பது யாப்பு என்பது ஆயிற்று.

இங்ஙனம் உணர்வின்னிஸ் வல்ல பெருமக்களால் இயற்றப்படும் செய்யுள் இருவகைப்படும். அவை பா எனவும், பாலினம் எனவும் வழங்கப்படும். அவற்றுள் பா என்பது, வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா என ஐந்து வகைப்படும். மருட்பா ஒழிந்த மற்ற நான்குபாக்களுக்கும் தனித் தனி மும்புன்று இந்நகன் வழங்கும். அவ்வினக்கள் தாழிசை, துறை, வீருத்தம் என வழங்கப்படும். ஆகவே, ஐவகைப் பாவும், பன்னிரண்டு பாலினமும் ஆகச் செய்யுள்வகை பதினெழுதும். அவையாவன: 1. வெண்பா, 2. வெண்பாழிசை, 3. வெண்துறை, 4. வெளி வீருத்தம், 5. ஆசிரியப்பா, 6. ஆசிரியத் தாழிசை, 7. ஆசிரியத் துறை, 8. ஆசிரிய வீருத்தம், 9. கலிப்பா, 10. கலித் தாழிசை, 11. கலித்துறை, 12. கலி வீருத்தம், 13. வஞ்சிப்பா, 14. வஞ்சித் தாழிசை, 15. வஞ்சித் துறை, 16. வஞ்சி வீருத்தம், 17. மருட்பா என்பனவாம்.

1, வெண்பா

வெண்பா என்பது ஐவகைப் பாவில் சிறந்த பாவென வழங்கப்படும். இதில் மூவகைச் சீர்களாகிய காய்ச்சீர்கள் நான்கும், சரசைச்சீர்களாகிய மாச்சீர்

இரண்டும் விளச்சீர் இரண்டுமாகிய நான்கும் வரும்; தளைகளுள் இயற்றிர் வெண்டளை வெண்சீர் வெண்டளை என்னும் இரு வகையான தளைகளை வரும்; அடிகளுள் நாற்சீரடியாகிய அளவடியும், முச்சீரடியாகிய சிந்தடியும் வரும்; அந்நகன் அடி அமையும் போது சிந்தடி எப்போதும் சுற்றடியாகவே அமையும்; கால்வகைப்பட்ட ஓசைகளுள் செப்பலோசையே வரும். சுற்றடியின் சுற்றுச் சீர் நாளி, மலர் என்னும் வாய்பாடமைந்த ஓசைச் சீர்களுள் ஒன்றாகவேனும், குற்றியலுகரம் பெற்ற காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாடமைந்த சரசைச்சீர்களுள் ஒன்றாகவேனும் அமையும். சுற்றிலமையும் சரசைச்சீர் முற்றியலுகரம் பெற்றினும், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டிலேயே அமைத்து வழங்கப்படும்.

வெண்பா என்பது குறள் வெண்பா, சிந்தியல் வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, சவலை வெண்பா, பட்டுறையுட வெண்பா என அறுவகைப்படும். அவை பின் வருமாறு அமையும்:

1. குறள் வெண்பா:—முதலடி அளவடியாகவும் இரண்டாமடி சிந்தடியாகவும் கொண்டு, ஒரு விசுற்பத்தாலும் இரு விசுற்பத்தாலும் வருவது குறள் வெண்பா எனப்படும். அடிதோறும் எதுகை பொருந்தி வருவதை ஒரு விசுற்பம் எனவும், எதுகை மாறி வருவதை இரு விசுற்பம் எனவும் வழங்குவர்.

குறள் வெண்பா

“உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றுக் கலையாரே வல்லாரே.”

இஃது ஒரு விசுற்பத்தால் வந்த குறள் வெண்பா.

“உருவகன் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந் கச்சானி அன்னார் உடைத்து.” [தேற்க]

இஃது இருவிசுற்பத்தால் வந்த குறள் வெண்பா.

2. சிந்தியல் வெண்பா:—முதலடியும் இரண்டாமடியும் அளவடியாகவும், மூன்றாமடி சிந்தடியாகவும் கொண்டு மூன்றையடிகளால் அமைவது சிந்தியல் வெண்பா எனப்படும். இச்சிந்தியல் வெண்பா இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா என்றும், நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா என்றும் இரு வகைப்படும். இன்னிசை வெண்பாவைப் போலத் தனிச்சொல் இன்றி ஒரு விசுற்பத்தாலும் பல விசுற்பத்தாலும் வருவது இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவாம். நேரிசை வெண்பாவைப்போல இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பொருந்த ஒரு விசுற்பத்தாலும்

இரு விசுப்பத்தாலும் வருவது "நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவாம்.

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
 "நறுலீல நெய்தலும் கொட்டியடிப் திண்டப்
 பிறநாட்டுப் பெண்டிர் முடிநாறும் பாரி
 பறநாட்டுப் பெண்டிர் அடி.

இது தனிச்சொல் இன்றி ஒரு விசுப்பத்தால் வந்த
 இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

"சுரையாழ அம்மி மிதப்ப வரையனை
 யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
 காணக நாடான் சனை."

"முல்லை முறுவலித்துக் காட்டின மெல்லவே
 சேயிதழ்க் காந்தள் துப்பின்ற போயினார்
 திண்டேர் வரவுரைக்கும் கார்."

இவை மூன்றடியும் இன்னிசை வெண்பாவைப்

போலத் தனிச்சொல் இன்றிப் பல விசுப்பத்தால்
 வந்தன.

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
 "அறிந்தானே ஏத்தி அறிவாந் கறிந்து
 சிறந்தார்க்குச் செவ்வன் உரைப்ப—சிறந்தார்
 சிறந்தமை ஆராய்து கொண்டு."

இஃது இரண்டாமடியின் இறுதியில் தனிச்சொல்
 பெற்று ஒரு விசுப்பத்தால் வந்த நேரிசைச் சிந்தியல்
 வெண்பா.

"நற்கொற்ற வாயில் நறுங்குவளைத் தார்கொண்டு
 சுற்றும்வண்டார்ப்பப் புகடைத்தானே—பொற்றோரன்
 பாலைல் வாயின் மகன்."

இஃது இரண்டாமடியின் இறுதியில் தனிச்சொல்
 பெற்று இரு விசுப்பத்தால் வந்த நேரிசைச் சிந்தியல்
 வெண்பா.

க. ம். ப ர ர ம ர ய ண ம்

ஆரணிய காண்டம்—7. மாசிசன் வதைப் படலம்.

[152-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

கற்றவ யுயின் கேட்கையுங் கடனே.

கறையுடைய நெஞ்சினர்க்கு யாவும் விடமுடைய
 மாசணைக்கனையாய் முடியுமாதலின், பின்னை
 மதியும் பொல்லாத தாகப்பெற்ற இராவணன்
 அதனைப்போக்கிக் கண்ணக்கனியும் இருந்தன்னனைக்
 காணக் கருதிக் கட்டினாயிட்டவளையில்,

ஆண்டப் பிறைநீங்க வலுமெய்திய தந்த காரர்
 திண்டப் கெளிதாய்ப் பலதேய்ப்பனாதேய்க்க லாகி
 வேண்டிப் கரபத் திரத்தீர்த்து விழுத்த லாகிக்
 காண்டப் கிளிதாய்ப் பலகந்து திரட்ட லாகி

[அவ்வளவு அப் பிறைச்சந்திரன் நீங்கியவுடன், அடர்
 ந்த இருகானது, கையால் தொட்டுப்பார்க்கக் கூடிய
 அவ்வளவு செறித்ததாய், தன்மேல் பிற பொருள்களைத்
 தேய்த்துக்கொள்ளக்கூடியபடி, கற்போலத் திணீர்த்தாய்,
 வேண்டாமானால் வாளினால் அறுத்துத் தன்னக்கூடியதாய்,
 காண்பதற்குஇனிய வேலைப்பானென் அமைத்தபல தான்
 களாகக் கடைசல்பிடித்து வைக்கக்கூடியதாய் வந்து
 சேர்ந்தது]

வந்த இருள் இராவணனுக்கு யாதாயிற்றே அது
 பின்னர். முதலில் அவ்வீரூர், அருளிவா நெஞ்சினர்
 கீழ்மையைப் பழித்தற் கேற்றதோர் செவ்வியாய்க்
 கம்பருக்கு வாய்த்தது. ஆதலின் அவர் தமக்கே உரி
 யவோர் எதிர்நிலை உவமத்தால்,

முருமூர் தருடும்பு கெளிதென்பதென்
 முற்று முற்றிப்
 பொருடும் கில்கேள் விச்சுடர்ப்புக்கு
 வழங்க லின்றிக்
 குருடும் கிடதென்னக் குறிக்கொன்றிகண்
 னோட்டும் குன்றி
 அருமூர்ந்த நெஞ்சிற் கரிதென்பதல்
 வந்த காரம்

[முன்னுரைத்தபடி வெல்லாம், கல்லாகவும் கட்டை
 யாகவும் வெட்டி உருட்டுவதற்கு ஏற்றதாய் இருத்ததே
 ஆறு சொல்லிற் சிறப்பென்ன இருக்கின்றது—பிசுவும்
 (சுவ்வியும்)முதிர்ந்து, தீங்கெல்லாத விடயங்களின் கேள்வி

யாகிய ஒளி புகுந்த பயிவ்வது இல்லாமல், இது வோர்
 குருதொனே என்று கூப்பிடுவதற்கு ஏற்றதாய், கண்ணோ
 ட்ட மில்லாமல் அருள்நீங்கிய மனைப்போல அவ்வீரூன்
 மிகக் கரியாயிற்று.]

எனவின்மகனாறுகின்றார். இருளிற் கெடிக் அருளினை
 இதன்முன் திருவள்ளுவர்,

அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினர்க் கிலலை யிருள்சேர்ந்த
 விண்ணு லுலகம் புகல்

எனச் சேர்த்துப் பாடியிருக்கின்றனர். அருள் சேர்
 ந்த நெஞ்சின வள்ளுவர் உரைத்தாராயின், அருள்
 தீர்ந்த நெஞ்சின உரைத்தார் இவர். சொற்றொடர்
 களின் ஒற்றுமையை நோக்கும்கால், வள்ளுவர் வாச
 கம் கம்பரது மனத்தின்கண் நிகழ்ந்தே இவ் வீற்றடி
 பிறக்கலாயிற் றென்று நினைத்தல் கூடும். அவ்வா
 ராயின் அரிய விடயங்கள் சில இவ் விருப்பெரும் கவி
 ருந் திறத்திலும் ஒப்புநோக்கக் கிடக்கின்றன.

கல்வி கேள்வி அவ்விரண்டிலும், கல்லாதானைக்
 குருடனென்னலாம், கேள்வி யில்லாதானைச் செவிட்
 டன் என்னலாம். வள்ளுவர் இவ்வியற்றைக்கு இணைக்
 கியே,

கண்ணுடைய ரென்பர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
 புண்ணுடையர் கல்லாதவர்
 எனவும்,

கேட்டுணும் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
 ரோட்கப் படாத செவி

எனவும் எடுத்தியம்பினார். ஆயினும் கம்பர், "கேள்
 வியில்லாதவன் குருடன்" எனச் சிறிது வினையாட்
 டாக இச் செய்யுளில் முடிக்க நினைத்தனர் போலும்,
 இம்முடிவின் அமைதியையும் அருமையைமும் அறி
 வதற்கு வள்ளுவர்தம் குறர்கள் வேறு ஒன்றிரண்டு
 இங்கு நினைவீற் கொள்ளல்வேண்டும்—

பண்ணென்னும் பாடற் கிணையசேற்றே கண்ணென்
 கண்ணோட்ட மில்லாத கண் [அணு
 எனவும்,

உன்போன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்
எனவும்,
கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மல்கின்றேற்
புண்ணென் றுணர்ப் பீர்

எனவும் திருவள்ளுவர் கிளம்பிரோதலின், கண்
னோட்டமில்லாதவர் “குருஉக் கிதென்னக் குறிக்க
கொள்வதற்கு” இலக்கணக் கிறிந்தினரார். இனி,
பொருள் தீங்கில் கேள்வியுக்கு வழக்கால், கேள்வி
யால் மார்தர்க்குக் கண்ணோட்டம் குன்றுகின்றதென்
னாக் குறிப்பு இச்செய்யுளில் அடங்கியுளது. இவ்
வாறு, இம்முன்றையும் தொடர்ந்துக்கால், கேள்வி
யில்லாதவன் கண்ணோட்டமில்லாதவன், மற்று,
கண்ணோட்டமில்லாதவன் குருடனாக, என அமையு
மாடலின், கேள்வியால் கோடாப்பாடாத கேள்வியுடைய
வொருவனைக் குருடனென்றே கூறவேண்டும், என
முடிப்பார் மெய்ப்பரிவும் சொற்றிறமும் செறிந்த நம்
தம்பர்பெருமான்.

இம்முடிவின் கண் அமைந்துள்ள ஆசிரியம் ஒருபுற
யிருந்து, அவ்வாசியத்தின் கவையின் காந்தினரொ
ருளினது அருமைமையும் தெளிவுப்பணிப் பாராட்டத்
தக்கது. கல்வி கேள்வி என்னும் இவ்விரண்டினுக்கு
முள்ள தொடர்பின் சிறப்பைக் கம்பர் திருவள்ளுவர்
கூறு இருவருக் கருதியிருக்கின்றனர். இவர்களில்,
திருவள்ளுவர் கல்வியின் சிறப்பை முதன்மைப்பதி
த்தியின்,

கற்றில் னாயினுக் கேட்க வலிதொருவறு
கொற்கத்தி னாற்றார் தானை

என்னும் குறளில், கல்வி பிலனாயினும் இரண்டாந்தர
மாக ஒருவன், கேள்வியுடைய உடையவன் ஆதல்
வேண்டுமென உணர்த்துகின்றார். இதனால், கல்வி
இல்லாவிடத்தும் ஒருவாறு கேள்வியே சாறும் என்
னும் கருத்துத் தோன்றி நிற்கின்றது. கம்பர் இக்க
ருத்தின் எற்றுக் கொள்வதற்குச் சிறிது அயிர்க்கின்
றார் போலும். கல்வியில்லாதவனினும் கேள்வியில்
லாதவனைக் குருடனென்பார் கம்பர். இதனால் கேள்
வியின் சிறப்பு உயர்கின்றது. மற்று, “கற்றிலனாயினுக்
கேட்க” என்றதனால், “கல்வியில்லாமற் போயினும்
போகுக, கேள்வியே நன்மை தரும்” என்ற பொரு
ளில் திருவள்ளுவரும், கல்வியினும் கேள்வியே மேன்
மை யுடைத்த என்று சாற்றினார் எனக் கொண்டு,
இக் கேள்வியின் மேன்மைமைச் சார்ந்து இவ்வீரு
புலவர்களும் ஒக்க நின்கின்றனர் என்றென்னு
தற்கு இடமுள்ளதை மதித்தற் கில்லாம். “முற்றும்
முற்றி”ப் பிறகு பொருள் தீங்கில் கேள்விச்சுடர் புக
வேண்டும் எனக் கம்பர் உரைத்திருப்பதை மறத்தலா

காது. காதிற்சூரிய கேள்வியாம், ஒவியை கண்ணிற்
புருத்து வழங்கற்குரிய ஒளியேற்பு மயக்க உரைக்கி
ன்ற மர்யத்தின் காளாகாமல் பொருந்த நோக்குந்
கால், ‘முற்றும் முற்றி’ என்பதிலிருந்து, கல்வியில்
முழுதும் முற்றித் தம்கேள்வியா னுணர்வுபெறுதலின்
அருள் தீர்த்த நெடுசினன் ஆவான் எனக் கம்பர்
முடித்தனர் என்று கொள்வதற் கியல்வதாகின்றது.
எனின், கல்வியில்லாதவன் கேள்வி பயன் தரும்
என்ற வள்ளுவர்க்கு மாறாகக் கம்பர், கல்வியிருப்பி
டாம் கேள்வியில்லாதார் பயனொன்று மெய்தமாட்
டார் எனச் சாநித்கின்றனர். இப் பயன் யாதென்ப
தன் இலக்கணத்தை,
அன்பு மறனு முண்டாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது

என்னும் திருவள்ளுவர் வாக்கினின்றே கொள்ள
லாம். மற்று, இவ்வாறு கேள்வியின் சிறப்பை மேம்
படுத்திகின்ற கம்பரால், கல்வியின் ஆற்றல் குறைக்கப்
படுகின்றதோ எனின், அவ்வாறுமன்று. ‘பொருள்
தீங்கில் கேள்வி இது’ எனத் தேர்ந்து கேட்பதற்கும்
கேட்வற்றை மனத்தின்கண் கிறுத்திக்கொள்வதற்
கும் முற்றும் முற்றிய கல்வி எத்துணை யின்றியமை
யாததென்பதை அறிந்ததாரற்றும்,
சொல்லொக்குந் கடிய வேள்ச்
சுசிசரக் கரிய செம்மல்
அல்லொக்கு நிறத்தி னுணமேல்
வீடுதலும் வயிர்க் குன்றக்
கல்லொக்கு நெஞ்சிற் நக்கா
தப்புறக் கழன்று கல்வாப்
புல்லோர்க்கு நல்லோர் சொன்ன

பொருளென்ப போயிற் நன்றே
என இரக்கக்கடிய வாயினார். ஆதலின், “கற்றில்
னாயினுக் கேட்க” என்ற வள்ளுவர் உரைக்கும் ஊக்
கத்தை ஒருவாறு தனித்து, அருளிற் காநாமாவது
கேள்வியே எனக் கேள்வியையும் உயர்த்தி, இரண்டா
னையும் பயன்பெற முன்னும் தன்மைமைக் கம்பர்
காட்டுகின்றார். “அருட் செல்வம் செல்வத்துட் செ
ல்வம்” என வோரிடத்தும், “செல்வத்துட் செல்
வம் செவ்செல்வம்” என மற்றோரிடத்தும் வள்
ளுவர் காட்டியுள்ள வாய்மைகளை மனத்துட்கொண்டு,
அருள்சேர்ந்த நெடுசின ராவதற்குப் பொருள் தீங்
கில் கேள்வி இன்றியமைவாத தாவதும், அக்கேள்வி
தக்குவதற்கு முற்றும் முற்றிய கல்வி யின்றியமை
யாத தாவதும், இதனால், “இருட்டிற்குச் சாது நட
மாடும் குருட்டுக்கண்” வாழ்க்கை தீர்வதும் ஆயி
யுணைத்தையும் நம் புலமைசால் பெருமான் பினைத்
தக் காட்டினார். கல்வியின் பெரிய கம்பாட்டிதே
கேள்வியின் பெருமைமைக் கேட்கவேண்டும்.

ஆய்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட அவர்களின்

பானிக்குகள் :

பாதாய் லேகியம்	ரூ. 3-0-0
ரதில்லப்ப லேகியம்	2-0-0
மஹா திராக்ஷாதி லேகியம்	2-0-0
குழந்தைகளுக்கு	
பூக்க கல்தாரி யாத்திரை	0-4-0
பால சஞ்சிவினி	0-4-0
பால லைதர (டானிக்)	1-0-0
சுமார் 300 போலிகள் எமாற்றம்.	10.9 யாவாணியாசா

தலைவர்கள் :

சந்தனாதி 6 அவர்கள்	ரூ. 1-0-0
அமிர்தாமலக	0-12-0
பிருங்காமலக	0-12-0
ஸ்திரீகளுக்கு	
ஸூதக டானிக்	2-0-0
கர்ப்பாசய டானிக்	2-0-0
பாலு லேகியம்	1-8-0

மடவிற்குக் காலகருவல்
புத்தவத்யாசாஸ்திரமேத
கொளராஜா மாததிரை தயவுசெய்து
கவனித்து
வாங்கவும்.

சாதாரணம-யாக்கேட (சீஸ்டர் கெய்துண்ட) I.D.L. 61, 60 டிகெட்ட-டபி

புத்தவத்யாசாஸ்திரமேத
புத்தவத்யாசாஸ்திரமேத
புத்தவத்யாசாஸ்திரமேத
[பலப்பக்கன் வைத்தியர்களுக்கு மட்டும்.] [அட்வான்ஸுடன் ஆர்டர் செய்யவும்.]

சென்னைத் தமிழ் லெக்ஷிகன் பதிப்பாளியர் திருவாளர் S. வையாபுரிப் பிள்ளையவர்களால்
— பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்கள் —

தமிழகராதி ஆதார நூற்றொகுதி

நாம தீப நிகண்டு.

நிகண்டுகளின் வரலாறு, ஆசிரியரது காலம், தாலின் சமயங்கள், முதலியன அடங்கிய நிறத்த முன்னுரை கொண்டது. பொருட் பெயர்களை விளக்கக் கூறும் செல்விய உரைபாட்டுமுள்ளது. தாலின்சண் வந்துள்ள பொருட்பெயர்களைப்பற்றியும் முற்ற வுரைத்தும் அனுபந்தம் பெற்றது. சமார் 12000 சொற்கள் கொண்ட சிற்றகராதிபாக உதவுக் தகையது.

விலை ரூபா 2-0-0

அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு.

நிறத்த ஒரு சொற் பல்பொருள் நிகண்டு. நிகண்டு களின் வரலாற்றினை விளக்கும் விரிந்த முன்னுரையுடன் கூடியது. சொல்லின் பொருள்களை யெளிதாக்கத்தெரிந்தகொள்ளுதற்குப் பலபொருளுரைகளுக்கால் கராதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 1-4-0

கம்பராமாயணம்—உய்த்தகாண்டம்.

முதல் மூன்று படலங்கள்: பல எட்டுப் பிரதிகளை ஒப்புசேர்க்கித் திருத்தியது; பாடபேதங்களை நன்துக் கொடுக்கப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-6-0

திருக்குறள்

முழுமூன்று பகராதிபும் விஷய ஒப்புக்குறும் (வா. மார்க்க சகாயம் செட்டியார் பதிப்பு)

நிறுட்கமான இப்பதிப்பில் அட்வைணக்கு மாத்திரம் 300 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக்குறளைப் படித்து ஆராய் விரும்புவார்க்கு இவ்வட்வைண மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புக்குறள்களைச் சேர்த்துப் பதிப்பாளியார் அளித்தனது மாணுக்கருக்குப் பெரிதும் பயன் தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பயிற்று யார்க்காலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சலபமன்ற.

விலை அணு 0-12-0

களவியற் காரிகை.

ஒரு நிறத்த அகப்பொரு ளிலக்கணநால்; முதன்முறை இப்போதுதான் அச்சில் வெளிவந்தது. கிடைத்தநகரிய பல அரிய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள்களை யுடையது; பல அனுபந்தங்களை யுடையது. தமிழாராய்ச்சியாளர்க்குப் பெரிதும் பயன்படுவது. க்ருளின் அளவில் 170 பக்கம் கொண்டது. சொற்பப் பிரதிசேஷ யுள்ளன. விலை ரூபா 3-0-0

நூற்பொருட் குறிப்பு.

1. இறையனார் களவியனூரை; 2. குறுத்தொகை; 3. திருக்கோவையார்; 4. கற்றினை; 5. களவழி காந்தபது; 6. தேவாரம்; 7. வீரகாமழம்; 8. காவயிரகியம்ப பிரபந்தம் முதலிய எட்டு நூல்களின் பொருட் குறிப்பு அடங்கியது. தமிழ் லெக்ஷிகன் ஆயின் தலைமைப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் மு. இராமையங்காரவர்களால் தொகுக்கப்பட்டது. டெம்மியனவில் 175-பக்கங்கள் உடையது. இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கும் சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கும் மிகஇன்றியமையாதது. சொற்பப் பிரதிசேஷ யுள்ளன. விலை ரூபா 10-0-0

இராஜசுத்தரம்.

ஒரு சுவீகசம். இனிய எளிய சுவையில் எழுதப்பெற்றது. விலை ரூபா 0-8-0

தினகரமலை யென்னும்—தினகர வெண்பா

திருக்குறளின் அதிகாரத்திற்கு ஒரு வெண்பாவாக 133 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இது ஒரு பண்டை நூல். இதைப் பதிப்பித்தவர் ஸ்ரீமான் S. வையாபுரி பிள்ளை, B.A., B.L., விலை அணு 0-6-0

கலாநிலயம் ஆபீஸ், வேளாளர் தெரு, புரவை, சென்னை.

திராவிடப் பிரகாசிகை

இந்நூல் தமிழின் மாதிரியையும் அதன் இலக்கண இலக்கியங்களின் விவரங்களையும், தமிழின் தெய்வப்படிமை மரபியல், ஒழிபியல் இலக்கண மரபியல், இலக்கிய மரபியல், என்னும் ஐம்பெரும் பகுதிகளால்சென்ற விளக்குவது. சரீபகலவத்திற்கேற்றிய "தென்மொழி வரலாறு," "தமிழ் வரலாறு" முதலிய புது நூல்களுக்கு வழிகாட்டியாயுள்ளது. தமிழ்ப்பண்டிதர்களுக்கு, மாணவர்களுக்குச் சம்பயன் விளக்கக் கூடியது. புத்தகசாலை, வாசக சாலைகளுக்கும் இன்றியமையாதது. இது, திருவாவடுதலை யானை மகாவித்துவானும் விளக்கிய யாழ்ப்பாணத்து வடகோவை-சபாபதி நாவலரவர்களால் இயற்றப்பட்டது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு அழகுபெற டெம்மிய எட்டுப்பக்கங்கள்கொண்டிருக்க பார்க்கலாக சுவல் கடித்ததில் அச்சிடப்பட்டன. இப்பதிப்பின் விசேஷங்கள்:—தமிழ் ஆங்கில முன்னுரை, நூலாசிரியர் சரித்திரம், மேற்கோள்கள் விளக்கம், கடினசந்தி நீக்கம், அச்சப் பிழைப்பிழைமுதலியன. வேண்டுவோர் கீழ்க்குறித்த விலைசுக்குக்கு எழுதவும்:—

- 1 காளியதரிசி, மலைய சைலித்தூத்த சங்கம், துவாலாலம்பூர்.
- 2 சோதிடலிசாசு புத்தகசாலை, கோக்குவில் யாழ்ப்பாணம்.
- 3 சே. வெ. ஐம்புலிங்கம் பிள்ளை, 20, அரணேசரர்கோயில்தெரு, மயிலாப்பூர், சென்னை.

ANCIENT JAFFNA

MUDALIAR C. RASANAYAGAM c.c.s.

An authentic history of North Ceylon, Particularly of Jaffna based on archeological Epigraphic and linguistic researches is stated here in a connected manner from ancient times up to the occupation of the Island by the European. Professor S. Krishnasamy Iyengar has given an appreciative foreword.

PRICE Rs. 5-8-0.

KALANILAYAM
Purasawalkam, Madras.

கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வால்யூம்.

தலைவங்கம்:—அபிராமம வேண்டப்படும் 4. சயநலச் சோதனை 8. விஷயத்திற்கேற்ற விளம்பரம். முயலுக்கு முயல் வேண்டாம். விளம்பரமில்ல வெட்கக்கேடு. கல்வாதெய்களே நல்லவர்கள் 3. நாணத்தால் கைவார்திறம். வாலின் நீளம். பெருமையின் பெருமை...முதலிய கட்டுரைகள் ஐம்பது, உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன.

கம்பராமர்யணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) அபேத்தியா காண்டம் முதலிரண்டு படலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி அரசியலுக்குரிய அறங்களில் திருவள்ளூர் வேத விபாசர் முதலானோர்க்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமான் சோமசுந்தர பாரதியார் வரைந்தன, "தசரதன் குறையும் கடுமையும்கேடுகி ரிமைபு" என்னும் நூலிற் கூறிய பொருளும் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற் கொள்வாதன வென்ற 25-கட்டுரைகளில் வாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறுந்தொகை:—(K. இராமாச்சம் ஐயர், B. A.) புத்தகமாய் இப்பொழுது கிடைக்காத இச்சுக்கநூற் செய்யுள் நானூறும் விளக்கமான உரையுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அட்பர்:—(E. N. தனிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அட்பர் அறுபத்துநான்கு கலைகளையுடைய கையாண்ட பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலஞ்சிப்பாவை:—(T. S. நடராஜரின்னே, B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவர் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தழுவி எழுதிய கதை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாதிசந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தழுவி, நடத்தை, உணவுநாட்டம், அழுக்க, சிறிப்பு, தன்னெடுப்பு, தன்னெடுக்கம், புணர்ச்சி, இளை விழைச்சி, விளையாட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—விஸ்வியாரதம் கிருஷ்ணன் தாதுச் சருக்கமும், அடிப்பிரபந்தமும் போதிப்பதுடன், புணரிலக்கணம் முழுமையும் தெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்:—(K. இராஜகாபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-மப்பது 6-ம் தசகம் வரையிலும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சரிய குடாமணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், சிலப்பதிகாரக் கானல்வரியை அழகுற விளக்கிய 'மாதவி மாதவம்' என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டபுராண ஹால்ஸ்ப் பாடல்களும், சாயன்மார் சரித்திர உண்மைப்பான் பல கட்டுரைகளும் நிறைந்துள்ளன.

1931-வது வருடம் 4-வது வால்யூம்.

தலைவங்கம்:—அகமே புறம், வாழ்வாக்கு வாழ்பவர் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்மையை அலமரச் செய்யலாமோ 4. அருமைபிறை முருமை 4 மறப்பது முறுதியாமே. நள்ளார் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 50.

கம்பராமர்யணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) கைகேசி சூழ்வினைப் படலம் முதல் அபேத்தியாகாண்டம் இறுதியாக 50 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

குளாமணி:—(K. இராமாச்சம் ஐயர், B. A.) இதுகாறும் உரை பெருக்கப்பெற்ற இந்நூல், உரையுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாறாக ஐந்துருது செய்யுள்கள் வந்துள்ளன.

யாப்பிலக்கணம்:—உறுப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அட்பர்:—(E. N. தனிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அட்பர் 84 கலைகளைக் கையாண்ட பெருமை விவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாள்:—(E. N. தனிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டாள் பிறப்பு, இளமை, கல்வித்திறம், அனுபவம், பொய்வணம், மதம், சிந்தாந்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாதிசந்தரம், M. A. B. L.) புலன்களின் அடிமைப்பு, உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றது.

பிலாரோ நாடகம்:—ஆங்கிலப்புலவர் R. B. Sheridan எழுதிய நாடக மொழிபெயர்ப்பு.

நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சந்திரேசன், B. A. Hons) ஐர் நவீன நாடகம்.

சிதம்பரதேவர் சரிதம்:—(Dr. V. S. அருணாசல பிள்ளை) முத்தியில் மனம் வைத்து உலகத்தில் விவகரிப்பார் பெருமைபை உட்கொண்டவோர் நாவல்.

கள்வியற் காரிகை:—(S. வைபாபுரிப்பிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேருத நூல். அகப்பொரு ளிலக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தபுராணமும் சங்க நூல்களும்:—(பண்டிதர், திம்ம்பா ஐயர்) கந்தபுராணத்தைச் சங்கநூல்களோடு ஒப்புக்கொண்டு ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழாட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல. ஒவ்வொரு வால்யூமிற்கும் விசை வருமாறு:— படைண்ட செய்யுறது கு. 7 8 0

காலிகோ கில்லு படைண்ட கு. 8 8 0 ஆப்பலெந் கில்லு படைண்ட கு. 9 0 0

இவ்விஷயில் தயால் அல்லது இரயில் சாரி ஆட்கவியல்லை. இந்நூலில் உள்ளவர்கள் இரயில்வெயர்யால் சுவமோசு பெற்றுக்கொள்ளலாம். To Pay (உடனுப்புலாம்). ஏழுமூட்டைக்கு இருக்கு மேல் இரயில்வெயர் கட்டடம் ஆகாது. பர்யா, லிலோன் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கு ரயில்வெயர்முடியாத கையால் விசையுடன் தயால் பர்யால் சாரி கு. 2-4 செர் தந்துப்பவேண்டும். மலையே, தென்னுயர்யிக்ரக முதலிய காலிகோவில் இருப்பவர் தயால் சாரிக்கு கு. 8 செர் தந்துப்பவேண்டும். இவைகளை வி. ப. யில் அனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

வர்த்தமானம்

காங்கிரஸ் மகாநாடு:—சென்ற ஆண்டுகளாகக் காங்கிரஸ் மகாநாடு கூட்டம் கூடாமலிருந்தது. பொதுஜனங்கள் சட்டமறப்பு இயக்கத்தில் மனதைச் செலுத்தியிருந்தமையாலும், அரசாங்கத்தார் காங்கிரஸ் சட்ட விரோதமான கூட்டம் என்று தடுத்திருந்தமையாலும் காங்கிரஸ் கூடுவதற்கியலாது போயிற்று. ஸ்ரீ மானியாயின் பெரு முயற்சியால் மார்ச்சு மாதத்தில் காங்கிரஸைக் கூட்டுவதென்று ஜனத்தலைவர்களால் தீர்மானிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. அதன்படி மார்ச்சு மாதம் 31-ந் தேதியன்று காங்கிரஸ் மகாநாடு கல்கத்தாவில் கூடலாம் என்று தெரிகின்றது.

சென்னை மாகாண வரவுசெலவுத் திட்டம்:—1932-33-வது வருடம், சென்னைமகாண அரசாங்கத்தின் திருத்தப்பட்ட வரவுசெலவுத் திட்டம் வருமாறு:—1932-33 வருட வருமானம் 1688 லட்சம். 1932-33 இல் எதிர்பார்க்கப்பட்டதைவிட 95 லட்சம் அதிகப்படி வருமானம் கிடைத்திருக்கின்றது. 1932-33-வது செலவுத்திட்டப்படி 1627 லட்சம் தேவை. எனவே திட்டப்படி எஞ்சுகின்ற தொகை 32 லட்சம் அதிகமாகும். அவ்வளவு முதலிய செலவிற்காக 19 லட்சமும் வைறத்தோ எலக்டிரிக் திட்டத்தில் 8 லட்சம் அதிகமும், கல்விக்கு 3 லட்சம் அதிகமும் பணம் வேண்டியிருக்கின்றது. இவ்வழிச் செலவுகளை மிகுதியாயுள்ளதும் 63 லட்சமாகும். 1933-34 இல் 1920 லட்சம்தான் வருமானம் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

பம்பாயின் முன்னேற்றம்:—இந்தியாவிலுள்ள நகரங்களில் சிறந்ததும், பல துறைகளில் முன்னேற்றமடைந்துள்ளதமான பம்பாய் நகரில் நான்கு முஸ்லீம்கள் மிகவும் துணிகரமாகக் கொள்ளையடித்தனர். பைசுலா என்பதுவிடத்திற்கு கருகில் ஒரு வீதியில், காது நோர்த்தில் ஒரு மார்வாரி, தமது ஆளுடன் சென்றுகொண்டிருக்கையில், 4 முஸ்லீம்கள் அவ்வீதிருவர் வீதியில் தோள் திண்களில் மீள்காய்ப்பொடியைத் தாவி இருவரையும் கத்தியால் குத்திவிட்டி மார்வாரியின் வயப்பற்குத் 400 ரூபாய் பணத்தைக் கொள்ளையடித்தார். போலீசார் இருவரைக் கைதுசெய்துள்ளார் என்று தெரிகின்றது.

சீன ஜப்பான் யுத்தம்:—சீன ஜப்பான் யுத்தம் நூற்றுக்கு நான் வளர்ந்து வருகின்றது. சிறிது காலமாக மஞ்சூரியாவில் சீனப்படைபும் ஜப்பான் படையும் கடுமையாகப் போர் செய்துவருகின்றன. சர்வதேச சங்கத்தார் இவ்விரகாட்டாராருக்குள்ளும் ஒரு மத்தியஸ்தமான ஏற்பாட்டைச் செய்ய முயற்சி பலன் தரவில்லை. ஜப்பானிய அரசாங்கத்தாரும் சர்வதேச சங்கத்திலிருந்து விலகிக்கொள்ளத் தீர்மானித்திருக்கின்றனர் என்று தெரிகின்றது.

அமெரிக்க ஸ்டீல்மென்டு சபையினர்:—அமெரிக்க பார்ஸிடெமென்டு சபையினருக்குரிய வசதிகள் வருவாறு அவர்கள் வருடமொன்றிற்கு 2000 பலன் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்றனர்.

அவர்களுக்குக் காரியதரிசிகளும் குமாஸ்தாக்களும் சர்க்கார் செலவில் தரப்படுகின்றனர். காசிதம், பேறு, பேர்பார் முதலியவைகள் இலுமாகக் கொடுக்கப்படுவதுடன் சபைக்குவந்துபோகும் செலவையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்கின்றது. இவ்வசமாக மருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய மோட்டார் வண்டிகள் தற்குவதற்கு ஷெட்குகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவாம்.

அவர்கள் இறந்தால் சர்க்கார் செலவில் ஆடம்பரமாக ஆட்க்கம்செய்ய ஏற்பாடு செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கின்றதும்.

ஹி ஆங்கிலச் சிறுவன்:—இங்கிலாந்தில் 12 வயதடைய ஹி சிறுவனின் குறும். அவன் சங்கீதத்தில் அளவிறந்த சக்தியுடையவனும், ஐரோப்பாவில் அச்சிறுவனுக்கு இணையான சங்கீத வித்வான் எவனும் இதுவரையில் தோன்றியதில்லைவாம். அவன் பாடினால் கேட்பவர் ஸ்தம்பித்தவியென்றாராம்.

தமிழ்க்கடல்:—திருவாரூர். கா. நமச்சிவாயமுதலியாரால் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்த தமிழ்க்கடல் என்னும் ஒரு மாதப்பத்திரிகை வரப்பெற்றதும், தமிழ் மக்களின் அறிவுவளர்ச்சியோடு தமிழ் வளர்ச்சிக்குமான முறையில் இம்மாத விதழ் வெளியாவரும் என்றும், இதனில் யூரிசால்திரம், வானசால்திரம், தாவரசால்திரம், ரசாயனசால்திரம் முதலியவைகள் எல்லாவரும் எளிதில் அறிந்து பயன்பெறும்படி யான முறையில் எழுதி வெளியிடப்படும் என்றும் பத்திரிகையில் கூறப்பட்டிருந்தது. ஆகாயவியானம், எலக்டிரிஸிட்டி, கம்பியிலீலாத் தந்தி முதலிய விஷயங்களும் இதனில் விளக்கப்படும் என்றும் தெரிகின்றது. இதன் வருடச்சந்தா ரூ. 2. தமிழ்க்கடல் ஆபீஸ், சார்ந்தோம், மைலாப்பூர் சென்னை, என்ற விலாசத்தில் இது கிடைக்கும்.

பூரி சங்கராச்சாரியார்:—ஒரு வாரமாய்ச் சென்னையில் பல விடங்களில் பிரசங்கம் செய்தவரும் பூரி சங்கராச்சாரிய லாவாய்கள், உலகத்தில் வழங்கும் பாஷைகளின் தன்மைமையப் பற்றிச் சில வர்த்தகக் கூறியருளினார். அது வருமாறு:—“உலகத்தில் வழங்கும் பாஷைகளை உத்தமம் மத்திமம் அத்தமம் என்ற மூவகையாகப் பிரிக்கலாம். அவைகளில் ஆங்கில பாஷை அத்தமபாஷை. ஆங்கில பாஷையில் எழுத்துக்களுக்கும் சொற்களுக்கும் பொருளுக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. சமீல்கிருதம் உத்தமபாஷை. வடமொழியில் ஒவ்வொரு சொல்லிற்கும் குகூடிய பொருளுக்கும் பொருள் பொருளுக்கும் உண்டு. எழுத்து என்னும் பொருளைத்தருகின்ற அசுதரம் என்னும் வடமொழிச்சொல் அழியாதது என்னும் பொருள் யுடையது.”

இறுதியில், சமீல்கிருத பாஷையின் உயர்விற்கு உதாரணங்கள் பலகூறியும், அப்பாஷையின் அமைப்பும் தத்துவமும் சிறப்புடையதென்றும், ஆகையினாலேதான் அது தேவபாஷையெனக் கொண்டாடப்பெறுகின்றதென்றும் கூறினார்.

சர்க்கார் கமிட்டியினர்:—சர்க்கார் கமிட்டியினர் அறிக்கை வரப்பெற்றதும். இச்சங்கம், தமிழ்க்கலைகளைய ஓய்வில், சிற்பம், மொழி, இசை குரலும் முதலிய துறைகளில் தோண்டாற்றும்நோக்கத்துடன் சென்றவாண்டு நிறுவப்பெற்றது. கடத்தவருடும், திருக்கோவை, பத்துப்பாட்டு, கம்பாமயனம், கவித்தொகை, சிந்தாமலி, தேவாரம், சைவசிந்தார்தம் முதலிய விடயங்கன்பற்றிப் பல அறிஞர் உபநிய சிந்துள்ளார். இலக்கிய இலக்கண வகுப்புக்களும் இச்சங்கத்தின் சார்பில் நடத்துப்பெறுகின்றன. இச்சங்கத் தலைவர் யாழ்ப்பாணம் பரமேஸ்வரி கல்விநிலையிலான ஸ்ரீமான் S. ந. தேவபிண்டி. மத்திய கல்விநிலையிலான ஸ்ரீமான் K. ரவரத்தனம் காரியதரிசி. அறிக்கையிலிருந்து இச்சங்கம் சிறந்த நோக்கத்துடன் நடத்துப்பெறுகின்றதென்று தெரிகின்றது.

— கம்ப ராமாயணம் —

**பதவுரை விரிவுரை விளக்கம் இலக்கணக் குழிப்பு
முதலியவைகளுடன்**

வை. மு. சடகோப ராமாந்ஜாசாரியார்

சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்

வை. மு. கோபால் கிருஷ்ணமாசாரியார்.

ஊதியவர்களால் பதிப்பிக்கப் பெற்றவை.

பால் காண்டம்	...	...	...	...	ரூ.	5	0	0
அயோத்தியா காண்டம்	...	...	...	...	"	5	0	0
ஆரணிய காண்டம்	...	...	...	...	"	4	0	0
கிட்கிந்தா காண்டம்	...	...	...	...	"	4	8	0
சுந்தர காண்டம்	...	...	...	...	"	5	0	0
புத்த காண்டம்—2 பாகம்	...	...	...	...	"	10	0	0

தபால், அல்லது இரயில் பார்வல் கட்டணங்கள் வேறு. வேண்டுவோர், தாம் வேண்டும் புத்தகங்களுக்குரிய விலையில் பாதுகாப்பை முன்பணம் அனுப்பி ஆர்டர் செய்யவேண்டும். மற்றதை வி. பி. மூலம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

மானேஜர்:— கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசை, சென்னை.

தேகபலம், ஞாபகசக்தி, உற்சாகம், ஊக்கம், சக சம்பத்து இவைகளைக் கொடுப்பதில் எங்கள் பிரசுதிப்பெற்ற

ஆதங்க நிக்ரஹ மாந்திரைகள்

பலவிருத்தி ஓஷதங்களுக்கெல்லாம் முன்னணியில் நின்றுள்ளன. இலட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் (சென்ற 53 வருஷங்களாக) உபயோகித்து ருணமென்னும் பாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் ஒரு டப்பியை உபயோகித்துக் ருணத்தை அறியுங்கள்.

32 மாந்திரைகளடங்கிய டப் 1-க்கு ரூ. 1 0 0
5 டப்பிகள் ரூ. 4 0 0

இனாம்! ஆரோக்கிய சிர்ந்தம் இனாம்!

ஆதங்க நிக்ரஹ ஓஷதநாயகம்,
26, பிராட்வே, மதராஸ்.

கற்பக மலர் (சிறு கதைகள்)

(ஆசிரியர் - சகோதரி வி. பாலம்மாள்)

மலர் 1 - விருந்தில் விவந்து - விடை அணை 3.

மலர் 2 - அவள் இஷ்டம் - விடை அணை 3.

ஏழை ஸ்டம்புக்கு 2-புத்தகங்கள் அனுப்பப்படும.

பூர்வீழ் பிரசுராலயம், மயிலாப்பூர், சென்னை.

பாரத வசனம்.

ஆதிபர்வம் 3-8-0. ஸபா, ஆரண்ய, விராட பர்வங்கள் அடங்கியது ரூபா 5-0-0. உத்தியோக, பீஷ்ம, துரோண, கர்ண கல்லிய, ஸவுபீக பர்வங்கள் அடங்கியது 5-0-0. சாந்தி, அநுசாசனிக, அக்ஷயமேத, ஆசிராமலாஸ, ஸ்லக்ஷாசாரண, முசல, மஹாபாரத நாடக பர்வங்கள் அடங்கியது 5-0-0.

பாலவினோதினி ஆபீஸ், 323, தண்டையாப்பேட்டை வண்ணாரப்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்

**NATIONAL
INSURANCE COMPANY, LIMITED.**

Head Office:

**NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.**

New Policies Issued in 1931
for over ... Rs. 1,32,33,000

Showing an increase over
the New Business figure
for 1930 of ... 16.54 %

Claims paid up to end of
1931 over ... Rs. 90,00,000

Invested Funds amount to over Rs. 1,75,00,000

LOW RATES LIBERAL CONDITIONS
NEW TABLES NEW BENEFITS

For particulars & Agencies please write to:—

R. G. DAS & Co., The Branch Secretary,
Managers. OR Madras Branch,
113, Armenian Street,
Madras.

**FIRE & ACCIDENT RISKS
covered by
NATIONAL FIRE**

AND
**GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd.,
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.**

The Branch Secretary,
Madras Branch,
113, Armenian Street, OR R. G. DAS & Co.,
Managers.